

چەند بەشیک له بیروباوەر

(په یامی شامی)

نووسینی:

عبدالعزیز بن مرزوق الطریفی

وهرگیرانی:

ئومید عمر علی

پیداچوونهوهی:

پشتیوان سایر عزیز

چہند بہ شیک لہ بیرو باوہر

(پہ یامی شامی)

نووسینی: عبدالعزیز بن مرزوق الطریفی

وہرگیرانی: ٹومید عمر علی

پیداچونہوہی: پشتیوان سایبر عزیز

سالی: ۲۰۲۰ز-۱۴۴۱ک

ذکرى بانادى فى سنة الفين اربع مائة

مآپہری زادی

www.zadyreman.com

فہیسبووک

www.fb.com/zadyreman

تویتہر

twitter.com/zadyreman

ئیمہیل

Zadyreman@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آة عمران: ١٠٢

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ١

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَفُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

به ناوی خوی گه وره و میهره بان

دوای نه وهی کتیبی چهند به شیک له بیروباوه ر (په یامی شامی) وه رگی رانی بو کرا و بلاوکرایه وه، له نووسینی زانای پایه بهرز (شیخ عبدالعزیز الطریفی)، که هه رچه نده کتیبیکی بچووکه، به لام نرخ و گه وره یی و به پیزی کتیبه که زور له قه باره ی خوی گه وره تره، بویه زور به خیرایی له توره کومه لایه تیبه کان بلاوبوو یه وه.

که ته ماشای کتیبه که شمان کرد له چهند روویکه وه که موکورتی زوری تیدابوو، بویه ئیمه ش بریارماندا پیداچوونه وه به کتیبه که دا بکه یین، له پرووی: (هه له چنی، خالبه ندی، رینووس)، وه گورپینی (فونت و قه باره و رهنگ) سی ئایه ته کان و دووباره دیزاینکردنه وهی کتیبه که.

به رپوه به رایه تیبی زانکوی نازادی دیراساتی ئیسلامی (زادی)

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان

پیش‌ه‌کی:

سوپاس بۆ ئەو خوایه‌ی که شایسته‌ی هه‌موو سوپاس و ستایشیکه، سوپاس و ستایشیک که ده‌ره‌ه‌قی ئەو زاته پیرۆزه‌دا هه‌رگیز ته‌واو نابیت، چونکه نیعمه‌ته‌کانیشی له‌ژماره‌ نایه‌ن، وه هه‌موو فه‌زل و گه‌وره‌یه‌ك شایه‌نی ئەوه.

شاهیدیش ده‌ده‌م که هه‌یچ په‌رستراونیکی به‌هه‌ق نییه‌ جگه‌ له (الله)، وه هه‌یچ کـــــــــــــــــه‌سیك هاوشان و هاوشیوه‌ی ئەو نییه، وه هه‌یچ هاوه‌ل و شه‌ریکیکی نییه.

وه شاهیدیش ده‌ده‌م که محمد به‌نده و پیغه‌مبه‌ر و ئیراوی خودایه، درود و سه‌لات و سه‌لامی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌رییت.

ئهمجا به‌ریزان: ئەوه‌ی له‌به‌رده‌ستانایه بریتیه له (بیروباوه‌ریکی پوخته‌کراو) که بۆ خه‌لکی شامم نوسیه که بوون به‌میراتگری زه‌ویی و لاتنی باوبا‌پیرانیان پاش ئەوه‌ی گاوره‌کان داگیریانکرد، پاش ئەوانیش کومه‌لێك له (باطنی)ـیه‌کان نزیکه‌ی سه‌ده‌یه‌ك زه‌ویی شامیان داگیرکرد، هه‌ر ئه‌مه‌ش بوو به‌هۆی ئەوه‌ی فیتنه و خراپه‌کاری بلاویتته‌وه و زۆریکیش له‌بنه‌ما وه‌فره‌کانی ئاینی پیرۆزی ئیسلام بگۆرریت و ده‌ستکاری بکړین.

کومه‌لێك له‌خه‌لکی شام و غه‌یری خه‌لکی شامیش په‌رسیاریان لێکردم، که وه‌لامی ئەو په‌رسیاریان بده‌مه‌وه، ئایا به‌نده‌کانی خودا له‌رۆژی ئیپرسینه‌وه (له‌رۆژی دوابی)ـدا په‌رسیاری چیمان لێده‌کړیت؟ سه‌باره‌ت به‌مافه‌کانی خودا به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه، ئەو مافانه‌ی که په‌روه‌رگار وه‌سه‌یه‌تی پێ کردن به‌نوح و پیغه‌مبه‌رانی دوا‌ی ئەو (سه‌لامی خویان لێ بیت)، ئەو مافانه‌ی که کوتایی هه‌ینا به‌ په‌یامی ئیسلام که دا‌به‌زیوه بۆ سه‌ر محمد المصطفی (ﷺ).

وهك خواى گهوره فەرموويه تى: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾^(١) واتە: ھەر ئەو دین و ئاینەى بە (نوح و ئیبراھیم و موسا و عیسا) یی (ئولولعهزم) و ئیبراو و نەبەزاومان سپارد، کردمانە دین و ئاین بۆ ئیوھش (ئەى ئوممەتى ئیسلام!) واتە: (پیغەمبەران ھەموو یەك ئامانج و یەك مەبەستیان بوو، یەك دین و یەك بیروباوەریان بوو، ئەگەرچی ھیندی جیاوازیان ھەبووی لەشەریعت و بەرنامەیاندا) کە پەرتەوازە و کۆمەل کۆمەل مەبن تیبدا، واتە: دەبێ ھەموو بەرێك و پێكى پێبازی ئەو ئاینە راگرن و دەست لە یەكتاپەرستی قایەمکەن و دەستی ئیبنەرەدەن، و کیشە و ناکوکی و جیاوازیتان تیبدانەبیت.

بەلێ لەگەڵ زۆرى شەھوات و تەماحکاریەکاندا، ئارەزوو و ھەواى دەروونیش زۆرتر دەبن، لەگەڵ زۆربوونى ئارەزوو و ھەواى دەروونیشدا بیروپرا و بۆچونەکانیش زیاتر و جۆراوجۆرتر دەبن، لەگەڵ زۆربوونى بیروپرا و بۆچونەکانیش دەستە و تاقم و گرۆکانیش بێگومان زیاتر دەبن، ھەركاتیکیشى زمانى عەرەبى لای خەلك و خاوەنەكەى و كەسانى تریش لاواز بوو، ئەوا ئیکدانەو و گومانەکانیش ئاسانتر دەبن، لەگەڵئیشیدا ئیکدانەو و بێ مانا بۆ ئایەتەکانى قورئان و فەرموودەکانى پیغەمبەر (ﷺ) ئاسانتر دەبیت، لەکاتیکیدا ئەمەى کە ووتمان بۆ دەستە و تاقمە گومراکانى سەدەى یەكەم ئاسان بوو، ئەوا بێگومان زۆر ئاسانترە بۆ ئەوانەى دواى خۆیان، بۆیە ھەركاتیك شەھووت و گومانەکان بوونیان ھەبوو، ئەوا گومانەکان ھەر شەھووتەکان، پاشان لەھەمان کاتدا ھەر گومانیش، لەدوایشیدا خۆى بۆ خۆى دەبیتە مەزھەب و پێچكە یەك و خەلك شوینی کۆتاییەكەى دەکەون بەبێ ئەوئى ئاگادارى سەرەتاكەى بن کە چۆن دروست بوو، خواى گهوره لهم بارهیهوه فەرموويه تى: ﴿أَفَكُلَّمَا

(١) سورەتى الشورى: ١٣

جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿١﴾ واته: که‌ی ئه‌مه راست و په‌وايه که هه‌تا ئیستاش هه‌ر کات په‌یامبه‌ریکتان بۆ هاتبیت - که په‌یامه‌که‌ی له‌گه‌ل هه‌وا و ئاره‌زووی ئیوه‌دا نه‌گونجاییت - ناره‌زاییتان ده‌رپریوه و ته‌که‌بهورتان به‌سه‌ریاندا کردوو و باوه‌رتان نه‌هیناوه؟ ئه‌وساش بوونه‌ته دوو ده‌سته‌وه: ده‌سته‌کتان باوه‌رتان پینه‌کردن و به‌درۆتان خسته‌ته‌وه، وه‌کو (عیسی و موحه‌مه‌د) - سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیټ - ده‌سته‌یه‌کی تریشیانان کوشتن، وه‌کو (زه‌که‌ریا و یه‌حیی)، سه‌لامی خویان لی بیټ.

سه‌رنج بدن له‌سه‌ره‌تاوه ئاره‌زوو و هه‌وا‌ی ده‌روون بوو، پاشان بوو به‌خۆبه‌زلزانی و ده‌عه‌یه و ته‌که‌بور، ئه‌مجا بوو به‌مایه‌ی به‌درۆخسته‌ته‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کان، و دواتریش دوزمنایه‌تیان کردن و هه‌ندیکیشیان کوشتن، هه‌ر به‌و شیوه‌یه هه‌موو ده‌سته و تاقمیک‌ی گومرا به‌دریژایی میژوو له‌ناو هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کاندا به‌م شیوه‌یه بوون.

خوای گه‌وره‌هه‌ق و هیدایه‌تی ناره‌ده‌خواره‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی محمد المصطفی (ﷺ) جا هه‌رکه‌سه‌یك ده‌یه‌و‌یت به‌پاکژی و خاوینی وه‌ری بگریټ، ئه‌وا با له‌بنه‌ما سه‌ره‌کی و یه‌که‌مه‌که‌یه‌وه وه‌ری بگریټ پیش ئه‌وه‌ی لیكدانه‌وه و عه‌قلی مرۆفه‌کان لیلی بکه‌ن، بۆیه وه‌حی و سه‌روش وه‌ك ئاوی پاکژ وایه، و لیكدانه‌وه‌ی عه‌قلی مرۆفه‌کانی وه‌ك ده‌فه‌ریك وایه، سه‌ره‌تا خوای گه‌وره‌هه‌حی و سه‌روشی ناره‌ده‌خواره‌وه و خسته‌یه ناو دلی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (ﷺ) پاشان پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) خسته‌یه ناو هاوه‌له‌کانه‌وه، ئه‌مجا هاوه‌له‌کانیش خسته‌یه ناو شوینکه‌وتوه‌کانیانه‌وه، جا چه‌ندیک ئه‌م زنجیره‌یه زیادی کردبیت، گه‌یاندنی دینه‌که‌ی خوای گه‌وره‌وورده‌وورده که‌متری کردوو، و لیلی و ناوونیش به‌هوی لیكدانه‌وه‌ی هه‌له‌ی خه‌لکه‌وه زیاتری کردوو، جا بۆیه پاکژترین و خاوینترین ده‌فر، ده‌فری یه‌که‌م بووه، که

(١) سورة‌تی البقره: ٨٧

مه‌به‌ست لئی ئه‌و گه‌یاندن و دابه‌زینه بووه بۆ سه‌هر پینغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ)، پاش ئه‌ویش هاوه‌له‌کان.

ئیمامی موسلیم له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا پرۆبایه‌تی کردووه، عن أبي موسى الأشعري (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): (أَنَا أَمَنَةٌ لِأَصْحَابِي، فَإِذَا ذَهَبْتُ أَتَى أَصْحَابِي مَا يُوعَدُونَ، وَأَصْحَابِي أَمَنَةٌ لِأُمَّتِي فَإِذَا ذَهَبَ أَصْحَابِي أَتَى أُمَّتِي مَا يُوعَدُونَ)^(١) واته: ئه‌بو موسای ئه‌شعه‌ری (خوای لی پازی بیټ) ئه‌گه‌ر پته‌وه که پینغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: من ئه‌مینه‌داری هاوه‌له‌کانم، جا کاتیک من پرۆیشتم هاوه‌له‌کانم هاتن به‌وه‌ی به‌ئینیان پیدراوه، هاوه‌له‌کانیشم ئه‌مینه‌داری ئومه‌ته‌که‌من، هه‌ر کاتیک هاوه‌له‌کانیشم پرۆشتن، ئه‌وا ئومه‌ته‌که‌م ئه‌وه‌ی به‌ئینیان پیدراوه دین به‌شوین ئه‌واندا.

جا بۆیه‌ ئاین و دین له‌ وه‌حیه‌وه‌ نه‌بیټ وه‌رناگیریت واته: ته‌نها له‌ قورئان و سونه‌ته‌وه‌ نه‌بیټ وه‌رناگیریت، وه‌ک خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾^(٢) واته: خوا هه‌ر ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌به‌ که له‌ناو عه‌ره‌به‌ نه‌خوینده‌واره‌کاندا - وه‌ک ئیبن عه‌باس ئه‌لی - په‌یامبه‌ریکی پایه‌به‌رزی له‌خۆیان نارد تا ئایه‌ته‌کانی قورئانه‌که‌ی ئه‌ویان به‌سه‌را ده‌خوینتیه‌وه، هه‌رچه‌ند ئه‌میش خۆی نه‌خوینده‌واره و دل و ده‌روون و په‌واله‌تیان پاک ده‌کاته‌وه له‌ بیروباوه‌ری بته‌په‌رستی و یاسای لاروچه‌وتی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه، فیری قورئان و دانایی و شه‌ریعه‌تیان ده‌کات.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌هه‌ر جوړیک دین و ئاین وه‌رگرتن له‌ غه‌یری قورئان و سونه‌ته‌وه‌ جه‌هل و نه‌زانین و سه‌رگه‌ردانییه.

چاکترین و باشترین تیگه‌یشتنیک له‌ وه‌حی و سه‌روشی خوای گه‌وره تیگه‌یشتنی هاوه‌له

(١) رواه مسلم.

(٢) سورته‌ی الجمعة: ٢

به‌رِزَه‌كانه (خوایان لئِ رازی بیت)، ئیمه‌ش ده‌بیت هه‌ر به‌و شی‌پوه‌یه لئِی بگه‌ین که وه‌حی
باسی کردووه، به‌لام به‌و مهرجه‌ی هاوت‌ا و هاو‌را بیت له‌ تیگه‌یشتنی هاوه‌له‌ به‌رِزَه‌کان، له‌گه‌ل
هاو‌رای و کۆده‌نگی هه‌رسی سهرده‌مه‌که‌ش که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ باشت‌رین سهرده‌م ناوی
هیناون له‌فه‌رموده‌کانیدا، بۆیه پشت به‌خوای گه‌وره‌ده‌ست پی‌ ده‌که‌ین و ده‌لئین:

به‌نشی یه‌که‌م

ئیسلام: ئەو ئاینه‌یه که خوای گه‌وره و میهره‌بان ته‌ن‌ها به‌و رازیه و غه‌یری ئەو له‌به‌نده‌کانی به‌مرووف و جنۆکه‌شه‌وه هیچ ئاینیکی تر وه‌رناگریت و پینی رازی نییه، له‌م باره‌یه‌وه له‌قورئاندا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۱) واته: هه‌رکه‌سێک بێجگه له‌به‌رنامه و شه‌ریعه‌تی ئیسلام هه‌ردینێک بو‌خۆی هه‌ل‌بێژریت و بیکات به‌ به‌رنامه‌ی خۆی هه‌رگیز ئینی وه‌رناگیریت، له‌دواروژیشدا له‌ریزی زیانمه‌ندانه.

ئاینی پیروزی ئیسلام ئاینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه، وه‌ک خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُون﴾^(۲) واته: ئیمه پێش تو هه‌یج پیغه‌مبه‌ریکمان په‌وانه نه‌کردوو، ئیلا وه‌حیمان بو‌کردوو به‌وه‌ی که‌بێگومان هه‌یج خوایه‌ک نیه جگه له‌ من و ده‌بیت هه‌ر من بیه‌رستن.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا * وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا * رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾^(۳) واته: ئیمه وه‌حیمان بو‌تو کرد، هه‌روه‌کو بو‌ (نوح) و پیغه‌مبه‌رانی دوا‌ی ئەویشمان کرد، هه‌روه‌ها بو‌ (ئیبیراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی و عیسا و ئەبووب و یونس و هاروون و سوله‌یمان) یشمان کرد و به‌رنامه‌ی ئیش و کاریانمان

(۱) سوره‌تی آل عمران: ۸۵

(۲) سوره‌تی الأنبیاء: ۲۵

(۳) سوره‌تی النساء: ۱۶۳ - ۱۶۵

تیگه یاندن، (زه بوور) —یشمان به خشى به (داود) (عليهم الصلاة والسلام) * بیگومان به سه رهاتى هه ندیک له پیغه مبه رانمان بۆ گپراویته وه، به سه رهاتى هه ندیکى تریشمان بۆ نه گپراویته وه - ئەمانه یش ئەو پیغه مبه رانه ن که له قورئاندا ناویان هاتوه: (ئادهم، ئیدریس، نوح، هوود، صالح، ئیبراهیم، لوت، ئیسماعیل، ئیسحاق، به عقوب، یوسف، ئەیوب، شوعیب، موسا، هارون، یونس، داود، سوله یمان، ئیلیاس، ئەلینه سه ع، زه که ریا، یه حیا، عیسا، زه لکیفل، پیغه مبه رمان موحه ممه د سه لات و سه لامى خویان لئ بیت) - به پراستی خوی گه وه خوی له گه ل موسادا گف تو گووی یه کسه رى و راسته و خوی ئە نجامدا وه - بۆ یه پیی ده گو تری (کلیم الله) - * گشتیان پیغه مبه رى مژده ده ر و ترسینه ر بوون، تا دواى ئەو پیغه مبه رانه هیچ به لگه و بیانویک بۆ ئەو خه لکه یه نه مپنی له لای خوا، ئە گه ر لار و لاسار بوون، بیگومان هه میشه و به رده وام خوا بالاده ست و دانا یه .

پاش ئە وه ش که خوی گه وه باسى ئەم پیغه مبه رانه: نوح و ئیبراهیم، ئیسحاق، به عقوب، داود، سوله یمان، ئەیوب، یوسف، موسی، هارون، زه که ریا، یه حیی، عیسی، ئیلیاس، ئیسماعیل، ئەلینه سه ع، یونس و لوط، بۆ پیغه مبه رى خوا (ﷺ) ده کات، ده فه رمویت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ افْتَدَتْهُ﴾^(۱) واته: ئەوانه (ئەو پیغه مبه رانه ی باسکران) که سانیک بوون خوا رینموونی کردن، ده ی په پره وی ریگه و ریبازی ئەوان بکه ئەى موحه ممه د (ﷺ).

تایینی سه رجه م پیغه مبه ران له ئوصول و بنه ماکانیا ندا یه ک تاینن، هینده نه بیته له هه ندیک لق و پۆیدا جیاوازیان هه بووه، ئەو جیاوازیانه ش زۆر نه بوون، له لق و پۆپه کاندا جیاوازیان هه بووه نه ک له بنه ما و ئوصوله کاندا، بۆ نمونه خوی گه وه موسی و عیسا ی نارد بۆ ناو به نو ئیسرا ئیل، بۆ یه ده بینین به و ئینجیله ی که دا یبه زاند بۆ سه ر عیسی پیغه مبه ر (سه لامى خوی لئ بیت) هه ندیک له ئەو ئە حکامانه ی که نارد بووی بۆ موسی پیغه مبه ر (سه لامى

(۱) سوره تى الأنعام: ۹۰

خوای لئِ بَیت) له ته وراتدا سړیه وه و نه په پښتن، عیسی پیغمبر (سهلامی خوای لئِ بَیت) به گله که ی فرموو: ﴿وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾^(۱) واته: باوړم هه یه به و ته وراته ی بهر له خوږ بووه و ده شیسسه لمینم، وه به نه رکی خو می ده زانم هه ندئ شت که له سه رتان یاساغ بووه له ته وراتدا، ئیستا من - به فه رمانی خوا - بو تان حه لال کم، به لگه یه کی ترم بو راستی خو م له لایه ن په روه رد گارتانه وه هیناوه بو تان، ده سا ئیوه ش هه ر له خوا ترسن و پروا به و به لگانه بینن، و فه رمانم به جئ بینن کاتیک بانگتان نه کم بو خوا په رستی.

موسی و عیسی (سهلامی خویان لئِ بَیت) هه ردوکیان بو یه ک گهل خوای گه وره په وانه ی کردن، که چی له گهل نه وه شدا له هه ندیک لق و پوی ناینه که یاندا جیاوازیان هه بووه، چ جای له نیوان پیغمبرانی تردا، بیگومان نه وانیش جیاوازیان هه بوو له لق و پویه کانی ناینه کانیاندا. پاشان نه بیبت نه وه ش بزاین هه موو شه ریه ته کانی پیشووتر له لایه ن خه لکیه وه ده ستکاری کراون و گورانکاریان به سه ردا هیناون، هه ر پویه خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونُ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^(۲) واته: به راستی ده سته یه کیش له وانه (واته جووه کان) زمانیان باده دن و به جوریک شت ده لین، گوایه (ته ورات) ده خویننه وه، بو نه وه ی (ئیوه چه واشه بکن) و وا بنوینن که نه و کتیبه دور ده که نه وه، له حالیکدا نه وه ی ده یخویننه وه له و کتیبه نیه، (زور جار) ده لین: نه وه ی که ده یخوینن هه ر نه وه یه خوا په وانه ی کردووه، له راستیدا هه رگیز نه وه له لایه ن خوا وه نیه و به ده م خوا وه درو هه لده به ستن و ده شانن که درو و بوهتان ده کهن.

(۱) سوره تی ال عمران: ۵۰

(۲) سوره تی آل عمران: ۸۷

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ﴾^(۱) واته: هه ندیک لهجوله که کان گوتار و فهرمووده ی خوا له جیی خوی ئە گوپن و مه بهسته کانی هه ل ده گپرنه وه.

ئهم جولە کانه بۆ ئەوهی خه لکی گومرا بکه ن، هاتوون به م کاره یان به فروفیل و ده ستکاری کردنی ئاینی خوا ناهیلن خه لکی عه وام له راستی و هه ق حالئ بیئت به و شیوه یه ی که خوای گه و ره داوای کردووه، رینگا چاره ش بۆ پراستکردنه وه ی په یامی پهروه ردگار، ته نها ئەوه بوو که خوای گه و ره پیغه مبه ریکی تر په وانه بکات، ئەوه بوو پهروه ردگار جاریکی تر ئاینه که ی به پیغه مبه ری ئیسلام محمد المصطفی (ﷺ) نوئ کرده وه، جا بۆیه هیچ ئاین و دینیکی به هه ق و راست نیه جگه له ئیسلام، چونکه وه ک و تمان سه رجه م ئاینه پیشینه کانی تر مرؤفه کان ده ستکاریان کردووه، بۆیه خوای گه و ره ئهم بریاره ی داوه، وه ک فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۲) واته: هه رکه سه ی بیجگه له به رنامه و شه ریه ته ی ئیسلام هه ر دیتیک بۆخوی هه لبژیری و بیکات به به رنامه ی خوی هه رگیز لئینه ناگیردیت، له دواروژیشدا له پیزی زیانمه ندانه.

هه ر له بهر ئەمه بوو خوای گه و ره ئاینی پیروزی ئیسلامی کرد به ئاینی سه رجه م گه لانی سه ر زه وی به ئینس و جین، و عه ره ب و عه جه مه وه، وه ک فهرموویه تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۳) واته: ئیمه هه ر بۆیه تۆمان نارد ئە ی موحه ممه د (ﷺ) که بۆ ته واوی خه لکانی جیهان، بیته موژده ده ر و ترسینه ر، به لام زۆربه ی مه ردم ئەم (پراستیه) نازانن.

له فهرمووده سه حیجیشدا هاتووه: عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (ﷺ) أنه قال:

(۱) سوره تی النساء: ۴۶

(۲) سوره تی آل عمران: ۸۵

(۳) سوره تی سبأ: ۲۸

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ^(۱) واته: ئەبو هورهیره (خوای لئی رازی بییت) ئەگێریتەوه که پیغمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: سویند بەو کەسە ی گیا نی موحمەدی بە دەستە، هەر کەسێک لەم ئومەتە چی گاوریان جوله کە بییت و گوئی لەو پەیا مە بییت کە بو من هاتوو و باوەرم پی نەهینیت، ئەوا لە ئەهلی دۆزەخ دەبییت.

ئەبییت ئەو هەش بزانی کە خوای گەورە قورئانی پیرۆزی لە تەحریف و دەستکاری کردن و گۆران پاراستوو، وەک فەرموویەتی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾^(۲) واته: بەراستی ئیمە خویمان ئەم قورئانەمان ناردۆتە خواری و هەر خویشمانین ناگادار و پارێزەری و لەدوژمان ئەپارێزین و ناھێلین زید و کەمی تیدا بکەن. بۆیە ئەو چەندین سەدە هات و چوو، لە گەل ئەو هەموو دژ و نەیارانەدا، کەسێک نەیتوانیوە تەنھا بییتکی بگۆری، یان لئی لایبات.

(۱) رواه مسلم: ۱۵۳

(۲) سورة تنوخي الحجر: ۹

بهشی دووم

هیچ که سیک ناتوانیک لیکدانهوه و تفسیر بو ثانیی پیرۆزی ئیسلام بکات، خوی گهوره و پیغه مبهره که ی نه بیت (ﷺ)، خوی گهوره به قورئانی پیرۆزدا و پیغه مبهری خواش (صلی الله علیه وسلم) به سوننه ته که ی، هیچ که سیک له پیغه مبهری خوا (ﷺ) به ریز و خۆشه ویستتر نیه لای خوا، له گه ل ئه وه شدا ئه و ته نها ئه وه ی له سه ره ئه وه ی بۆ هاتووه بیگه یه نیت به خه لکی، وه ک خوی گهوره فه رمو یه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾^(۱) واته: ئه ی پیغه مبهر (ﷺ) هه ر فه رمان و بریاریک له لایه ن په وه ردگار ته وه بۆت هاتووه، بی دوودلی و ترس له هیچ که سی رایگه یه نه به خه لکی.

پیغه مبهر (ﷺ) له گه ل ئه وه ی له سه ری واجب بووه که ئاینه که ی خوی گهوره بگه یه نیت به خه لکی، له گه ل ئه وه شدا خوی گهوره کاریک تری خسته وه ئه ستوی، ئه ویش روونکردنه وه و به یانکردنی ئه و وه حیه یه که له لایه ن خوی گهوره وه بۆ دابه زیوه، وه ک خوی گهوره فه رمو یه تی: ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾^(۲) واته: ئه رکی سه رشانی پیغه مبهر (ﷺ) ته نها گه یانندیکی روون و ئاشکرایه، (پیتان رابگه یه نیت و به جوانیش بۆتان روون بکاته وه).

چۆنیه تی ئه و روونکردنه وه و به یانکردنه ییش خوی گهوره به کاری خۆی دانساوه، وه که فه رمو یه تی: ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ * ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾^۳ واته: ئینجا کاتی که قورئانمان بۆ خویندیته وه (به هوی جبریله وه) تۆش شوین خویندنه وه ی ئه و بکه وه * له پاشان دنیابه روون کردنه وه شی له سه ر ئیمه یه.

(۱) سوره تی المائدة: ۶۷

(۲) سوره تی نور: ۵۴

(۳) القیامة: ۱۸ - ۱۹

سوننه تيش هر وه حی خوی گه وره به بۇ پیغهمبهره که ی، وه ک فهرموویه تی: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾^۱ واته: پیغهمبهر (ﷺ) له هه وا و هه وسه وه قسه ناکات که
قورئان ده خوئیت * ئەوهی که رای ده گه یه تیت ته نها نیگا و وه حی خوایه.

هه ره له بهر ئەوه ده بینین کاتیک پرسیارنیک له پیغهمبهر (ﷺ) بکرایه ئە گه ر پشتر وه لامه که ی
بزانیاه، ئەوه وه لامی ده دایه وه، خو ئە گه ر نا، له خو یه وه وه لامی نه ده دایه وه، به لکو چاوه پری
وه حی ده کرد، تاوه کو خوی گه وره پی رابگه یه تیت و بوی پروون بکاته وه.

نزیکترین که سانیکیش له تیگه یشتن و فه می پیغهمبهر (ﷺ) وه، هاوه له بهر پزیه کانی بووه
(خوا له هه موویان رازی بیت)، له بهر ئەوه تیگه یشتیان له قورئان بۇ ئومه تی ئیسلام به لگه و
ده لیله، بۆیه هه ره که سیک بلت: که سانیک یان که سیک جگه له خوی گه وره بوی هه یه یاسا و
پرسیاه که له دیندا دابنیت و حلال و حرام دیاری بکات بۇ خه لکی، ئەوه بینگومان هاوبه شی
خوی گه وره داناوه له حوکمکردندا، ئەمه ش بینگومان شیرک و بیناوه ریه و هیچ که س
له زانایانی ئیسلامی رای جیاوازیان نییه له م باره یه وه.

خوی گه وره ش کاتیک که که لامی هه ق ته عالی خوی دابه زاندووه،
بینگومان مه به ستیکی هه بووه، ئەوه مه به سته ش به ئیراده و ویستی خوی بووه، جا ویست و
مه به ستی خوی گه وره ش ناییت که س پروونی بکاته وه، ئەوه که سه نه بیت که خوی مؤله تی
داوه، بینگومان ئەوه که سه ش پیغهمبهری خودایه (ﷺ).

جا له بهر ئەوه ئەوه که سه ی که له قورئاندا راده مینیت و بیری لی ده کاته وه، به دوو مه رج بوی
هه یه له قورئان تی بگات و حوکمی لئوه هه لنینجیت:

یه که م: ناییت له چوارچیوهی زمانی عه ربه ی ده رچیت، له پرووی مانا و مه به ست و پیکهاته و

(۱) النجم: ۴-۳

دووم: نابیٔ پیچه‌وانه و دژ بیٔ به‌مانا و مه‌به‌ستیک که له‌قورئاندا به‌روونی جیگیر بووه.

بیگومان هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌دریٔته پال‌خوای گه‌وره مه‌رج نییه هی ئه‌و بیٔ، ئه‌هلی کتاب به‌وه گومر‌ابوون، که زوریان له‌خویان ده‌کرد بۆ لیکدانه‌وه‌ی مانا و مه‌به‌سته‌کانی ته‌ورات و ئینجیل، پشتیان له‌ مانا و مه‌به‌سته‌ پروون و ئاشکراکان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی دژایه‌تی ئه‌و حوکمانه‌ی پین بکه‌ن که زانا و داناکان نه‌بیٔ لئی تی ناگه‌ن، وه‌ک خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^(۱) واته:

به‌پراستی هه‌ر له‌خاوه‌ن نامه‌کاندا هه‌یه - وه‌ک که‌عبی کوری ئه‌شرف - له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی ته‌وراتدا جوړیک زمانیان به‌یه‌کدا ده‌ده‌ن به‌مه‌به‌ستی و نکرده‌ن و شارده‌نه‌وه‌ی سیفه‌ته‌کانی په‌یامبه‌ر (ﷺ) بۆئه‌وه‌ی ئیوه وایزانن گویا ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یخوینن ته‌وراته، که‌چی له‌ته‌وراتیشدا نییه، به‌لکو ته‌نها پیچراوه و دروستکراویکی خویانه، ده‌شلین: ئه‌وه‌ی که ده‌یخوینن خوا گوتوویه‌تی و نارووویه‌تی، دل‌نیاش بن له‌لایه‌ن خواوه‌وه نییه، به‌لکو درۆ به‌ده‌م خوا ئه‌که‌ن، خۆیشیان ئه‌زانن که درۆئه‌که‌ن.

که‌خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ﴾ زمانیان خوار ده‌که‌نه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که‌سی گوگیر به‌هه‌له‌ تییگات و وای له‌خه‌لک تییگه‌یه‌نن که ئه‌وه‌ی به‌هه‌له‌ ده‌یخویننه‌وه و زمانیان خوار ده‌که‌نه‌وه ته‌ و که‌لامی خوایه، له‌کاتی‌کدا ئه‌وه‌ی ده‌یخویننه‌وه زۆر دووره له‌مه‌به‌ستی خوای گه‌وره‌وه، دوا‌ی ئه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿لِتَحْسَبُوهُ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی واتییگات که ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یخویننه‌وه له‌و په‌راویه‌یه که خوای گه‌وره بۆی

(۱) سوره‌تی ال‌عمران: ۸۷

پهوانه کردوون.

به‌نشی سیّهم

مافی خوای گه‌وره (حق‌الله):

په‌رستنی خوای گه‌وره به‌تاک و ته‌نهایی، وه‌ نه‌نجامدانی هه‌موو عیباده‌ت و په‌رستشیک ته‌نھا بو‌ ذاتی هه‌ق ته‌عالای ئه‌و، وه‌ک خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاللّٰهُمَّ اِلٰهَ وَاَحَدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ﴾^(۱) واته: خوا و په‌رستراوی راسته‌قینه‌ی ئیوه، هه‌ر خوایه‌کی تاک و ته‌نیایه، واته: هه‌رئه‌ویش بوی هه‌یه یاسای ژیان و بو‌ونه‌وهر ده‌ست نیشان بکا و حه‌لال و حه‌رامیش دابنیت، جگه‌ خوی هیچ په‌رستراویکی تر شیاو و راست نیه، هه‌ر بو‌خوشی زور به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده و دلوفانه.

وه‌ نابیت به‌هیچ شی‌ویه‌ک هاوبه‌شی بو‌ دابنیت له‌و کارانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ کاره‌کانی دل و زومان و باقی تری ئه‌ندامه‌کانی تری له‌شه‌وه‌هه‌یه، چونکه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾^(۲) واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ته‌نھا خوا بپه‌رستن و هیچ شتیک مه‌که‌نه‌ هاوبه‌شی (نه‌مرؤف، نه‌دار، نه‌به‌رد).

ده‌بیت ئه‌وه‌ش بزاینن که شیرک و هاوه‌لپه‌یداکردنی گه‌وره به‌هیچ شی‌ویه‌ک ناسه‌واری هیچ خیر و حه‌سه‌ناتیک ناهیلّیت و ده‌یانسپه‌ته‌وه، وه‌ک په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ اَوْحٰی اِلَيْكَ وَاِلٰی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾^(۳) واته: سویند به‌خوا بادلنیا بن که وه‌حی و نیگا نیردراوه بو‌تو و بو‌ئه‌وانه‌ی پیش توش، ئه‌گه‌ر

(۱) سوره‌تی البقرة: ۱۶۳

(۲) سوره‌تی النساء: ۳۶

(۳) سوره‌تی الزمر: ۶۵

هاوہ لگہر بیت و شہریک بۆ خوا بریار بدہیت کارو کردہ وہ چاکہ کانیشت پوچہ و دەچیتہ
پیزی خەسارەتمەند و زەرەرمەندانەوہ.

خوای گہورہ بہم شیوہیہ لہ گہل پیغہمبەری خوا دەئاحفیت، ئەی حالی کەسانی جگہ لہو
چۆن بیت ئەگەر بیتوو شہریک و هاوہل بۆ خوا بریار بدەن.

خوای گہورہ بہہیچ شیوہیہک لہو کەسە خوۆش ناییت کە هاوہل و شہریکی بۆ بریار دەدات،
ئەگەر بیتوو تەوبە نەکات و نەگەریتەوہ بۆ لای خوا، وەک فەرموویەتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ
يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^(۱) واتە: بەراستی خوای گہورہ خوۆش ناییت ئەگەر
هاوہلی بۆ بریار بدریت، بیجگہ لہوہ لہ ہەر گوناھیکی تر بیہویت خوۆش دەبیت.

ہەر وہا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ
اللَّهُ لَهُمْ﴾^(۲) واتە: بیگومان ئەو کەسانە ی بێ پروابوون و بەرہەلستی خەلکیشیان دەکرد
لەپربازی خوا، پاشان ہەر بە کافر ی و بێ دینیش مردن، ہەرگیز خوا ئەوانە نابەخشییت،
چونکہ لەسەر کوفر و بێ پروایی مردوون.

ہەر کەسیک بە بیباوہری بمریت، ئەوہ بیگومان لەئاگری دۆزەخدا یە، وەک خوا ی گہورہ
فەرموویەتی: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^(۳) واتە: جا ہەر کەسیکتان لەئایینی
خۆی پاشگەز بیتەوہ و بە کافریش بمریت، ئەوانە کە بە کافر ی دەمرن کار و کردەوہیان لہ
ہەردوو دنیا بە فیرۆ دەروا، لەم دنیا یەدا لہ خیر و بیری ئیسلام بێ بەش ئەبن و مامەلہ ی بێ

(۱) سورەتی النساء: ۴۸

(۲) سورەتی محمد: ۳۴

(۳) سورەتی البقرہ: ۲۱۷

بروایمان له گه‌ل ده کړی، له ولایش هیچ پاداشتیکی خیریان نابیت، ده‌شبنه هاوډل و هاوړی دوزه خ و بهه‌تاهه‌تایش له‌وی نه‌میننه‌وه.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾^(۱) واته: به‌راستی نه‌وانه‌ی که بی باوډ بوون و به‌بی باوډی مردوون، ئا نه‌وانه له‌عنه‌ت و نه‌فرینی خوا و فریسته‌کان و هه‌موو خه‌لکیان به‌گستی به‌سهردا داده‌باریت.

هه‌ندیك جار پیده‌چیت که‌سیکی بیباوډ تاکیکی سوودمه‌ند و قازانجه‌خش بیت بو خه‌لکی، نه‌مه‌ش ئه و جوړه رامهینانه‌یه که‌خوای گه‌وره ته‌واوی شته سوودمه‌نده کاتی تری رامهیناوه و خستونیه‌تیه خزمه‌ت خه‌لکيه‌وه، وه‌ك رامهینانی خوړ و مانگ و هه‌ور و باران و ئاو و هه‌واو که هه‌موو نه‌مانه سوودمه‌ند ترن بو خه‌لکی له‌که‌سی بیباوډ، چونکه بیباوډی به‌وه ده‌وتریت که بیباوډر بیت به‌خوای گه‌وره، نه‌ك بیباوډر بیت به‌سروشت، به‌هه‌مان شیوه سزایش ده‌که‌ویته سهر ئینکاری کردنی مافی خوای گه‌وره، نه‌ك ئینکاری کردنی مافی سروشت.

(۱) سوره‌تی البقره: ۱۶۱

به‌نشی چوارهم

باوهر و بیباوهری (الإیمان والکفر): ئەم دوو دەسته‌واژه و حوکمه، دوو شتن که تهنها خوای گه‌وره دایانده‌به‌زینبیت و مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه ئه‌و برپاره بدات، هه‌یج که‌سێک بیباوهر ناکریت و به‌بی باوهر دانانریت، به‌به‌لگه و به‌بینه نه‌بیت، خه‌لکیش له‌سه‌ر زه‌ویدا بوون به دوو به‌شه‌وه و سه‌هه‌میان نبیه، یان باوهر‌داره، یاخود بیباوهر، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ﴾^(۱) واته: ئه‌و ذاته ئه‌وه‌یه ئیوه‌ی دروست کردووه، جا هه‌تانه بی باوهره و هه‌یشتانه باوهر‌دار.

ئه‌و حوکمانه‌نشی که تایه‌تن به باوهر‌دار و بیباوهره‌وه، ئه‌و حوکمانه‌ن که خوای گه‌وره له‌قـورئانی پیروژ و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سوونه‌تی خۆیدا باسیان کردوون و پرونیان کردونه‌ته‌وه.

دوو‌په‌کانیش ئه‌وانه‌ن:

- یان بیباوهرن، به‌لام بیباوهر‌په‌که‌ی خۆیان شار‌دوده‌ته‌وه و خۆیان وا پیشان ده‌ده‌ن که باوهر‌دارن، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی که وانیشان ده‌دات باوهر‌په‌به‌خوای گه‌وره و په‌راوه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی هه‌یه، به‌لام له‌ناو دلیدا به‌درۆیان ده‌زانیت و باوهر‌په‌بیان نبیه، ئه‌مه‌ش خوای گه‌وره په‌نامان بدات، دوو پرووی گه‌وره‌ی پێ ده‌وتریت.

- یان ئه‌وه‌تانێ ئەم که‌سه‌نه‌ موسلمانن، به‌لام تاوان و گونا‌هه‌کانیان ده‌شارنه‌وه و گوێرایه‌لی خۆیان بۆ خوای گه‌وره نیشان به‌خه‌لکی ده‌ده‌ن، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی که وانیشان ده‌دات که زۆر به‌وه‌فا و خاوه‌ن به‌لێنه، به‌لام له‌ژیره‌وه که‌سه‌یکی خیانه‌ت و غه‌درکه‌ره، یان وا

(۱) سوره‌تی التغابن: ۲

نیشان ده‌دات که سیکې راستگو بیت له ووتار و گوفتاریدا، به لامل له ژیره وه شتیکی تر بیت، ئەم جوړه که سانه دووړووی بچوکیان یخ ده وتریت له ئیسلامدا، جا بویه که سی دووړوو (مونا فف) له روا له تدا وه که سیکې موسلمان هه لسو که وتی له گه لدا ده کریت.

بنه ما و ئەصل له مال و خوینی موسلماندا: ئەو یه که حه رامه و نابیت توخنی بکه ویت، به پیچه وانه شه وه بنه ما و ئەصل له مال و خوینی که سی بیباوهریدا ئەو یه حه لاله، ئەمه ش به شیوه یه کی رها و (مطلق) نا، چونکه جاری وا هه یه که سی بیباوهر به هو ی په یمان و به ئینیکه وه، یان که سیکې موسلمان په نای داوه، یان به هو ی ئەو ی له ئەهلی ذمه یه و سه رانه و جزیه ده دات به ده وله تی ئیسلامی، مال و خوینیان حه لال نابیت، ههروه که چون جاری وا هه یه موسلمانیک به هو ی تاوانیکه وه ده کریت بکوژریت، وه که ئەو ی که سیکې بیتاوانی کوشت ده بیت بکوژرته وه، یان بیباو و ژتیک که شو یان کردیت و ژنیان هینا بیت و زینا بکه ن، ده بیت بکوژریت، ئەمه ش له پیناوی ئەو ی کومه لگه پاریزراو بیت له تاوان و داو ئینسی.

هیچ که سیکیش به بیباوهر و کافر دانانریت، جگه لهو که سه نه بیت که خوی گه وره یان پیغه مبه ره که ی (ﷺ) به بیباوهر و کافریان دانوه.

• وه که ئەو که سه ی که باوهری به خوی گه وره نه بیت، یان خوی گه وره به درو بزانتیت، یان پیغه مبه ره که ی (ﷺ).

یان گالته و قه شمه ری به خوا یان به پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بکات: وه که خوی گه وره فه رمو یه تی: ﴿قُلْ أَلِللّٰهٖ وَاٰیٰتِهٖ وَّرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُوْنَ * لَا تَعْتَدِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ اِنْ نَعُفْ عَنَّا طٰئِفَةٌ مِّنْكُمْ نَعْدِبْ طٰئِفَةً بِاَتْهَمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ﴾^(۱) واته: ئە ی موحه مه د بیان بلن ئایا گالته تان به خواو ئایه ته کانی و به پیغه مبه ره که ی کردبوو؟ (هه ر وته یکی کوفر و ناشیرین

(۱) سوره تی التوبه: ۶۵ - ۶۶

و ناقولاً لهدهم ده‌رچیت و گالته و قه‌شمه‌ری بیت به‌خوا و پیغهمبه‌ر بیگومانه مرؤفی پی کافر ده‌بیت) * بلئ: بروبیانوی بیجی مه‌هیننه‌وه، چونکه پاش ئه‌وهی باوه‌رتان هینا، کافر بوونه‌وه، نه‌گه‌ر له‌بریکتان خۆش بین له‌به‌ر ئه‌وه که په‌شیمان بوونه‌وه له‌گوته‌که‌تان، ئه‌وا سزای بریکیان ده‌ده‌ین به‌هۆی ئه‌وه‌ی تاوانکار بوون، واته: به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کوفر و نیفاق.

• یان سه‌ره‌کشی و مله‌جه‌ری بکات و گو‌پرایه‌لی خوی گه‌وره و پیغهمبه‌ر (ﷺ) نه‌کات.

• یان ئینکاری ئه‌و حوکمانه بکات که له‌ئیسلامدا که به‌ حوکمه (قطعی) و پراوه‌کان ناسراون، وه‌ک که‌سیک باوه‌ری به‌ نوێژ یان زه‌کات یان به‌رۆژوو نه‌بیت که خوی گه‌وره واجبی کردوون له‌سه‌ر مرؤفه‌کان.

یان درؤ به‌ده‌م خوی گه‌وره بکات، وه‌ک خوی گه‌وره له‌باره‌ی ئه‌م جو‌ره که‌سانه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾^(۱) واته: بیگومان هه‌ر ئه‌وانه درؤ هه‌لده‌به‌ستن که باوه‌ریان به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا نیه، هه‌ر ئه‌وانیش درۆزن و درۆیان کردۆته‌ پیشه.

هه‌وره‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾^(۲) واته: کئ له‌وه سه‌سته‌مکارتره که درؤ هه‌لده‌به‌سیت و هاوه‌ل بۆ خوا پریار ده‌دات، یان ئه‌و حه‌ق و راستیه‌ی که بۆی هاتوو به‌ درؤی ده‌زانیته، مه‌گه‌ر هه‌ر دۆزه‌خ شایسته‌ بیت، ئایا له‌ دۆزه‌خدا جیگه‌ و ریگه‌ به‌کی هه‌میشه‌یی بۆ بیباوه‌ران دابین نه‌کراوه؟ (بیگومان ناماده‌ کراوه).

(۱) سوره‌تی النحل: ۱۰۵

(۲) سوره‌تی العنکبوت: ۶۸

زانایانی ته فسیر لهم ئایه ته دا وشه ی (ظلم) بیان به بیباوه یری ته فسیر کردوه .

یان په رستن و عبادت بو غه یری خودا بکات، وهك خوی گه وره لهم باره یه وه فه رمویه تی:

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾^(۱)

واته: ئه وه ی له گه ل خودا هانا بو خویه کی تر ده بات و ده بیهرستیت، به لگه یه کیش نیه له سه ر شیاوی بو په رستنا یه تی، ئه وه هه ر پرسینه وه ی کار و کرده وه کانی لای په روه ردگاریه تی، وه نایگه یه نیت به به ختیا ری، چونکه کافر و بیباوه ره، ده ی خو بیباوه ره کان هه رگیز به ختیار و پرگار نابن.

جا یه کسانه و هیچ جیاوازی نییه ئه گه ر هاتوو ئه و که سه به پوختی جگه له خوی گه وره بیهرستیت، یان ئه وه ی ده بیهرستیت بیکاته ناوه ندگیر و (واسطه) له نیوان خو ی و په روه ردگارا، هه مووی کوفر و بیباوه یره، وهك خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾^(۲) واته: وه له با تی خوی گه وره چه ند شتیکی وا ده په رستن که نه ده توانن زیانکیان پی بگه یه نن، و نه سوو دیکیان پی بیه خشن، ده شلین: ئه وانه ی - ده یان په رستین - لای خوا تکا کارمان ده بن، واته: بو ئه و مه به سه ئیمه ئه یان په رستین، ئه ی موحه مه د بلن: باشه ئایا ئیوه خوا ئاگادار ده که نه وه به شتیک که له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه بییت و خوا نه یزانییت؟ پاک و بیگه رده و به رز و بلند و دووره له وه ی که نه فامان ده یکه ن به هاوه لی.

• یان ئه وه تانی ئه وه ی که مافی خوی گه وره یه، بدرییت به که سیکی تر جگه له ئه و، وهك ئه وه ی مافی حوکم و ته شریع و یاسادانان بدرییت به که سیکی تر جگه له خوا، چونکه مافی حوکم و ته شریع و یاسادانان ته نها بو خوی گه وره یه، و په روه ردگار به عبادت و

(۱) سوره تی المؤمن: ۱۱۷

(۲) سوره تی: یونس: ۱۸

په‌رستشی ناوه‌زه‌د کردووه، وه‌ك له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾^(۱) واته: گشت حوكم و بریاریک ته‌نها و ته‌نها هی‌ خوایه، ده‌بی ته‌نها ئه‌و حاکم و بریار به‌ده‌ست بی‌ت، فه‌رمانیداوه که ئیوه ده‌بی‌ت ته‌نها ئه‌و بیه‌رستن و گو‌یرایه‌لیی هه‌ر له‌و بکه‌ن.

• یان باوه‌ری وای‌ت که جگه له‌خوای گه‌وره که‌سانیک غه‌یب ده‌زانن و ئاگاداری شته نادیاره‌کانن، وه‌ك جادوو‌کردن و ئه‌ستیره‌گرتنه‌وه، له‌م باره‌یه‌ش‌ه‌وه خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾^(۲) واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) پ‌ی‌ان ب‌لی: هی‌چ که‌س‌یک له‌وانه‌ی که له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان ب‌جگه له‌خو ئاگایان له‌غ‌ه‌یب نه‌یه.

که‌واته غه‌یب زانین مافیکی تاییه‌تی خوای گه‌وره‌یه، ته‌نانه‌ت پی‌غه‌مبه‌رانیش ئاگاداری شتیکی له‌و شی‌وه‌یه نه‌بوون، ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره به‌وه‌حی ئاگاداری نه‌کردنه‌وه، وه‌ك له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾^(۳) واته ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) ب‌لی: من خاوه‌نی هی‌چ شتی‌ک - چ سوود چ زیان- بۆ خو‌شم نیم، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌خوا و‌یستی له‌سه‌ر بی‌ت، ئیتر من له‌کوی هاتنی رۆژی قیامه‌ت ئه‌زانم، خو ئه‌گه‌ر غه‌یب و شاراوه‌کانم بزانیایه - بی‌وه‌حی - ئه‌وه چاکه‌ی زۆرم کۆده‌کرده‌وه بۆخۆم و هی‌چ ناخۆشیه‌کیشم تووش نه‌ده‌بوو، من هی‌چ شتی‌ک نیم ته‌نها ترسینه‌ریک (بۆ یاخیه‌کان) و مژده‌ده‌ریشم بۆ که‌سانیک که باوه‌ر ده‌ه‌ینن.

• یان ئه‌گه‌ر گومانی ئه‌وه بکات شتیکی دروست‌کردووه له‌دروست‌کراوه‌کانی خوا، یان

(۱) سو‌ره‌تی: یوسف: ۴۰

(۲) سو‌ره‌تی النمل: ۶۵

(۳) سو‌ره‌تی الاعراف: ۱۸۸

وا گومان بهریت که دهسه لاتنی تهوهی هه به و تهسه روف ده کات له گهردوون و ژیان و مردنی کهسه کان، لهم باره به شهوه خوی گهوره فرموویه تی: ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾^(۱) واته: تهوانه چه ند هاوبه شیکیان بو خوا داناوه، که وه کو دروستکراوی تهو (خوا) به یان دروست کردبیت، تهوجا تهو دروستکردنه لهوانی شیواندبج و چه واشه بووبن و ئیتر دوی تهوه په رستبنیان؟ بلئی: تهی موحه ممد (ﷺ) تهنها هه (الله) خوی به دروستکری هه موو شتیک، نهک تهو بتانهی تهوان ده بانپه رستن، وه تهویش تاك و ته نیای دهسه لاتداره، بهسه ر هه موو شتیکدا.

• یان کهسانیک له بیباوه ران بکاته خوشه ویست و پشتیوان و پالپشتی خوی، وهک خوی گهوره فرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾^(۲) واته: هه رکه سیکیشتان دۆستایه تیبان له گهل بکات، بیانکات به یارمه تیده ر و دۆستی خوی، بی شک تهو کهسه هه ر لهوانه و بهوان داده نریت.

جا هه رکه سیك بتوانیت له ئاینی پیروزی ئیسلام و ته حکامه کانی تیبگات، به لام به ئاره زوی خوی پشتی لی هه لبکات و نهیه ویت له ئیسلام و ته حکامه کانی تی بگات، تهوه بیگومان بیباوه ر، ته گه ر چی له هه قیقه تیشدا جاهل و نه زان بیت، چونکه جههل و نه زانینی تهو کهسه به شیوهیه که ده توانیت نه یه پلایت و شاره زابیت، به لام پشت هه لده کات و نایه ویت تیبگات، وهک خوی گهوره له باره ی ته م جو ره کهسانه وه فرموویه تی: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾^(۳) واته: زۆربه ی خه لکی حه ق و حه قیقه ت ناسن و دزایه تی ده کهن و پرووی لی و ه رده چه رخیئن.

(۱) سوه تی الرعد: ۱۶

(۲) سوه تی المائدة: ۵۱

(۳) سوه تی الانبیاء: ۲۴

لهم نایه ته‌دا خوای گه‌وره باسی نه‌وهی کردووه نه‌و بیباوه‌پانه نه‌زان و جاهیلن، به‌لام به ئیختیار و ویستی خوایان، چونکه نایانه‌ویت تیبگه‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾^(۱) واته: بیباوه‌پان پشت هه‌لده‌که‌ن له‌و ئاگاداری و بیدارکردنه‌وه‌یه (که بیغه‌مبه‌ران بیبان راگه‌یان‌دوون).

نه‌شاره‌زایی و بیئاگایی له‌ورد و درشتی هه‌ق و راستی، به‌هوی پشته‌لکردنی نه‌و که‌سه‌خوی له‌بیستنی هه‌ق و راستی، به‌هیچ شپوه‌یه‌ک له‌ئیسلامدا به‌عوزر و بیانویه‌کی به‌جی دانانریت، هه‌ر نه‌مه‌ش بووه به‌مایه‌ی گومرایی و سه‌رئیش‌ئیاوی ئوممه‌ته‌کان به‌دریژایی میژوو، چونکه هه‌قیان ده‌بیست و گوییان لئی ده‌بوو، به‌لام پشتیان لئ هه‌لده‌کرد و نه‌یانده‌ویست لئی تیبگه‌ن.

جا بویه ده‌بینین زۆربه‌ی بیباوه‌پان به‌دریژایی میژوو گرنگیان نه‌داوه به‌و به‌لگه و نایه‌تانه‌ی که له‌گه‌ردوون به‌دی ده‌کرین، یاخود خوای گه‌وره له‌شه‌رعدا بوی باسکردوون، خوای گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه فهرموویه‌تی: ﴿وَكَايِنٌ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾^(۲) واته: چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌ن (له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتداریتی و جوانکاری خوای په‌روه‌ردگار له‌گه‌ردووندا) که‌چی زۆربه‌ی خه‌لکی به‌لایدا تیده‌په‌رن و تینافکرن و پشتی تیده‌که‌ن.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾^(۳) واته: ئیمه قورئانی‌کمان پیدان که به‌هه‌ق ئامۆژگاریان ده‌کات، که‌چی نه‌وان له‌وه‌روو وهرده‌گیرن و پشتی لیه‌ه‌لده‌که‌ن.

(۱) سوره‌تی الاحقاف: ۳

(۲) سوره‌تی یوسف: ۱۰۵

(۳) سوره‌تی: المؤمنون: ۷۱

پشتهه لکردن و روو وه رگپران له گه ل شاره زایی و به ئاگابوون، نابیتته هوئی سقوتکردنی مافه کانی خه لکی له تیوانی خویندا، ئیتر چۆن ده بیته هوئی سقوتکردنی مافه کانی خوای گه وره؟!

ئه گهر مرۆف بهو ژیریهی که خوای گه وره پیی به خشیه له نیشانه و به لگه کانی گه ردوون وورد نه بیته وه و تینه فکری لینیان، ئه وه بیگومان ئه و مه به ست و مانا و مه قصه دانهی که ئه و به لگه و نیشانهی له پیناودا دروستکراوه، لای ئه و که سه وون ده بیت، به و ئه ندازه یه ی که په له ی کردووه له تیرامان له و نیشانه و به لگانه دا، هیچ سو دیکی نابیت بۆی هه رچه ند ئه و به لگه و نیشانه هه زۆر به هیزبن، چونکه تیگه یشتن له به لگه و نیشانه کانی خوا تیرامان و بیرکردنه وه یان ده ویت، که سیکیش بیرنه کاته وه و تیرانه مینیت بیگومان هیچ شتیک سوودی بۆی نابیت، هه رچه ند هه موو رۆژیک بیت به به رده میدا و به سه ریدا تیبهر بکات، خوای گه وره هه فهرموویه تی: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾^(۱) واته: ئیمه ئاسمانمان کردووه به سه قفبکی پاریزراو، کسه چی ئه وانه روو وه رده گیرن له هه موو نیشانه و به لگه کانی ئاسمان.

مرۆف هه ندیک جار به گومانی خوئی ده که ویتته هه له وه، واگومان ده بات ئه گهر هاتوو پشتهی هه لکرد له تیگه یشتن له وورده کاریه کانی هه ق و راستی، ئیتر چاوپۆشی لیده کریت له وه هه له و تاوانانه ی که به دوایدا دیت، نه خیر وانیه، مرۆف له لایه ن خوای گه وره ته کلیف کراوه که ژیری و بیری بخانه کاره وه بۆ تیگه یشتن له سه رجه م له و نیشانه و به لگانه ی که خوای گه وره له ده وروبه ری دروستی کردوون و به دیی هیناون.

هوئی پشتهه لکردن و گوئی پینه دانیش ده گه ریتته وه بۆ هه ندیک هوکار، یان ئه و که سه له بهر خۆبه زلزانی و لوت به رزی گوئی نادات به و به لگه و نیشانه، یان له ناو گالته و گه پ و

(۱) سوره تی الانبیاء: ۳۲

پابواردندا نوڧم بووه و ئاڭاى له هيچ نهماوه، بۆيه ده بينين ئه و جوړه كه سانه كاتيك ده كه ونه ناو كيشه و گيروگرفت و تهنڭانه و نارهنه تيه كه وه، ههر هه موو ئه و خۆبه زلزانين و له زه تى پابواردنه ي له بير ده چيته وه و يه كسه ر په نا بۆ خوا ده بات و ده پارښته وه و هه ق به چاوى خوى ده بينيت، زۆريكيش له و كه سانه ته ويه ده كه ن و ده گه پښه وه بۆ لاي خواى گه وره.

به‌ئى پىنجەم

باوهر (الإيمان): برىتبه له وته و كردهوه و باوهر (ئىعتقاد)، ئەم سى بەشەى باسمانکردن ھەر ھەموویان باوهر (ئیمان) پێكدهھێنن، ھەروەك چۆن نوێژى مەغریب سى پركاتە، ئەگەر ھاتوو تەنھا يەك پركاتى كەم بىت پى ناوترىت نوێژى مەغریب، بەھەمان شىوہ ئەگەر ھاتوو يەك كىك لەو پایانەى ئیمان نوقسان بىت (ووتە - كردهوه - باوهر و ئىعتقاد) بە ئیمان دانانرىت.

ئەو سى دانەپەشى باسمانکردن ناویان لىناىن ئەركان، يان مەرجه كانى ئیمان، ھەرچەند ئەم دەستەواژانە تا پارادەيەك مەبەستى راست و دروست دەدەن بەدەستەوہ، چونكە ھەندىكيان پىدەچىت چەمكى ھەلە بدن بەدەستەوہ.

ھەقىقەتى ئەو سى شتەيش كە ئاماژەمان پىدان، ئەوہ يە بە نەھاتەندى يەكىيان ماناومەبەستى ئىمانىش ناىتەدى: ئەمەش يەكىكە لەتايبەتمەندىەكانى شەرىعەتى محمد المصطفى (ﷺ). مەبەست لە بىروباوهر و ئىعتقاد ئەوہ نىبە كە خىروخۆشيت بۆ خەلكى بویت و سەلامەت بىت لەھەموو غەش و خىانەتىك، چونكە زۆرەى دەروون و نفوسەكان مەيلى ئەوہ دەكەن ھەرچەند باوهرى بەخالىق و دروستكەرىكى بەدەسەلات و بەتوانايش نەبىت، بەلكو مەبەست لە ئىعتقاد و باوهر وتەى دل و كاروكردهوہىەتى.

مەبەست لەووتەى دلش: باوهر و بەراستزانىنى (لا إله إلا الله ومحمد رسول الله) و باوهر بەوہيش ئەوہى پىغەمبەر (ﷺ) بۆ ھاتووہ لەلايەن پەروەردگارەوہ ھەر ھەمووى ھەقە و راستە.

مەبەست لەكاروكردهوہى دلش: خۆشەويستى (الله) و پىغەمبەرەكەى و ئاينى پىروژى ئىسلام، وە خۆشەويستنى ئەوہش كە خوا و پىغەمبەرەكەى خۆشيان دەووت، لەگەل دلسوژى

و ئىخلاص له عيادات و پرستشنه كاندا بۇ پەروەردگار.

ئەبىت ئەو ھەش بزانين مەبەست له وتەى خېر، كورت ھەلئايەت له وتە چاكەكانى وەك راستگوىى له گوفتار، و نەرمونيانى له گەل داىك و باوك، و سەلام له خەلك كردن، و پىنمونى كردنى كەسىك كە پىنگاى و نكردوو، چونكە ھەموو ئەمانە زۆربەى خەلكى ھەزبان لىبەتى، ئەگەر چى كافر و بىباوەرپىش بن، و باوەرپان بەبوونى خوايش نەبىت، بەلكو مەبەستمان له وتەى خېر ئەو ھەبەبە كە تايبەتمەندى پەيامەكەى محمد المصطفى (ﷺ) ھە.

لەسەر و ھەمووشايەنەو وەتنى شايبەتومانە و بەراست زانينبەتى بەدل (أشهد أن لا إله إلا الله و أن محمد رسول الله)، تەسبيحات كردن و بەگەرگرتنى خواى گەرەبە وەتنى زىكرى (الله أكبر) بەھەق و پراستى.

و ھەبەبەستمان لە كەردەو ھەچاكەش كورت ھەلئەينانى نىبە لە كەردەو ھەباشە گشتىەكان، و ھەك چاكەكردن لە گەل داىك و باوك، يان لا بردنى ئەزىبەت و ئازار لەسەر پىنگاى خەلكى، يان خواردندان بەھەزاران، و سەرخستن و يارمەتيدانى كەسانى ستمەلپىكرار، و پىزنان لەمىوان، چونكە ھەموو ئەم كەردەو ھەباشانە خەلكانىك كە باوەرپيشان نەبىت بەخوا ھەز لەو ھەكارىك دەكەن، بەلكو مەبەبەستى سەرەكى لەكارو كەردەو ھەخىرو چاكە ئەو كارو كەردەوانەبە كە تايبەتە پەيامى محمد المصطفى (ﷺ)، و ھەك نوپژ كردن و زەكاتدان، و پۆژووگرتن، و ھەج كردن و نمونەى ترى و ھەك ئەم كەردەوانە، لە گەل ئەو كەردەوانەى ترىش كە لەسەر ھەباسكران.

ئەو كەردەوانەش كە سەرچەم پەيامە ئاسمانىەكان لەسەرى بەكرا و بەكەنگن و فېطرەت و سەروشتى سەلېمى مەرقىش ئارەزووى دەكات، و ھەك ھەز كردن بەخېر و خۆشى خەلكى، و راستگوىى لە گوفتار، و چاكە كردن لە گەل داىك و باوك، و خواردندان بەھەزاران، و لا بردنى ئەزىبەت و ئازار لەسەر پىنگاى خەلكى و نمونەى ترى و ھەك ئەم كارو كەردەو چاكە، ئەگەر ھاتوو مەبەبەست لىبان پەزنامەندى خواى گەرەبە و دلسۆزى بىت بۇ پەروەردگار ئەو ھەبىگومان

ئیمان و باوەری مرۆفی پێ زیاد ده کات، به لام مانای ئه وه نیه ئه گهر هاتوو ئه م کرده وانه نهبوون ئه و ئه وه که سه ئیمان و باوەری نیه، وه ئه گهر هه شیبوون ئیتر ئه وه که سه باوەرداره، نه خیر به لکو مانای ئه وه یه ههر که س ئه وه کرده وه باشانه بکات ئه وه فیطره تی ساغ و سه لیمه و ئه وه به ها مرۆبیه ی که خوی گه و ره مرۆفی له سه ر خه لق کردوو نه گوپراوه، ئه م جوړه له فیطره تیش هه موو کاتیک زۆر نزیکه له وه رگرتنی هه ق و راستی و قبولکردنی، چونکه خوی گه و ره فه رموبیه تی: ﴿فَظَرَّتْ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾^(۱) واته: له سه ر ئه وه خیلقه ته بن خوا خه لکانی له سه ر دروست کردوو، واته په پره وی ئاینی یه ک خوا په رستی بکه ن.

ئیمان: زیاد و که م ده کات، یان جاری وا هه یه خوا په نامان بدات نامینیت، زیاد کردنیشی به طاعت و گوپراه لئ خوا و پیغه مبه ری خوا به (ﷺ)، وه هه روه ها ئیمان که میش ده کات به سه ریچی خوا و پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، ئه بیت ئه وه ش بزاین که ئیمان به کوفر و شیرک و هاوه ل په یاد کردن نه بیت نافه وتیت و تیاناجیت، خوی گه و ره فه رموبیه تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾^(۲) واته: باوه ردارانی راسته قینه و دل سو ز هه ر ئه وانه ن که هه ر ناوی خوا هینرا، دل یان له به ر گه وره یی ئه وه که ویته له رزه و ترسی ئیده نیشیت، هه ر که ئایه ته کانیشی ده خوئری نه وه به سه ر یاندا، باوه رپان زیاد و به هیز ده بیت.

هه روه ها فه رموبیه تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾^(۳) واته: هه ر ئه وه خوا به خوی ئارامی و هینمی دابه زاندوته سه ر دلئ ئیمانداران، بو ئه وه ی که ئیمان یان دامه زراوتر و پته وتر بکات، سه ره رای (ئیمانداری و خواناسیان)

(۱) سوره تی الروم: ۳۰

(۲) سوره تی الانفال: ۲

(۳) سوره تی الفتح: ۴

ئیمانیان زیاد ببیت.

پاش کوفر و بیباوه‌پیش، ئیمان و باوهر بۆ هیچ که سیڭ ثابت و جیگیر نابیّت و به باوهردار
ناژمیریت، به م مهرجانه‌ی خواره‌وه نه بیت:

یه که م: باوهر و ئیعتقاد، ئه‌ویش به گوفناری دل، که مه به ست پیی په یامه که ی پیغه مبه‌ر (ﷺ)
به راست بزانیّت، وه به کرده‌وی دل، که مه به ست پیی خوشه‌ویستی خوا و پیغه مبه‌ره که یه تی
(ﷺ)، وه خوشه‌ویستی ئه‌وه‌شی که خوا و پیغه مبه‌ر (ﷺ) خوشیان ده‌ویت.

دووه م: پاشان به وته‌ی زومان جاریکی تر شایه تومان بهینیتنه‌وه و بلی: (أشهد أن لا إله إلا
الله، وأشهد أن محمدا رسول الله).

سیه م: پاشان کارو کرده‌وی ئه‌ندامه‌کانی جهسته‌یه، وه که ئه‌نجامدانی (نویژ و پوژوو
و حه‌ج و ده‌رکردنی زه‌کات).

جا بۆیه هه‌ر که س به‌دلی په‌یامه‌که‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) به راست بزانیّت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا بتوانیّت
به‌زومانیس شایه تومان بهینیت، به‌لام شایه‌تومانی نه‌هینا، ئه‌وه به باوهردار دانانریت.

وه هه‌ر که سیش به‌دلی په‌یامه‌که‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) به راست بزانیّت، به زومانیس شایه‌تومانی
هینا، وه توانای ئه‌وه‌شی هه‌بوو که ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که تاییه‌ته به په‌یامه‌که‌ی پیغه مبه‌ر
(ﷺ) ئه‌نجامی بدات، به‌لام ئه‌نجامی نه‌دا، دیسان ئه‌و که سه به باوهردار دانانریت.

به‌لام هه‌ر که سیڭ ده‌یویست و ئیراده‌ی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که به‌زومان شایه‌تومان بهینیت، یان ئه‌و
کارو کرده‌وانه ئه‌نجام بدات که شه‌ریعه‌تی ئیسلام فه‌رزی کردوون، به‌لام نه‌یتوانی بیکات،
ئه‌وه‌ خوی گه‌وره له‌باره‌ی ئه‌و که سانه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾^(۱)

(۱) سوره‌تی البقره: ۲۸۶

واته: خوای گه ووره به دهر له توانا ته کلیف و ئه رک ناخاته سهرشانی هیچ که سیک.

ههروهها فرمویه تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا﴾^(۱) واته: خوای گه ووره به گویره ی دارایی هه که سیک داوای به خشینی ده کات.

له م دوو ئایه ته پیروژه وه بۆمان پروون بوویه وه خوای گه ووره هینده ی ئه و توانا و دهسه لانه ی داویه تی به بهنده کانی داوای عیباده ت و په رسشه کانیان لی ده کات، ئه گه ر بهنده کانی که و تنه حاله تیکه وه که توانای ئه وه یان نه بوو فه رمانه کانی خوای گه ووره چی به چی بکه ن، خوای گه ووره ش داواکاری و ته کلیفه کانی شه ریه تیان له سه ر سووک ده کات، بۆ نمونه خوای گه ووره فه رزی کردوه به ئاو یکی خاوین ده ستنوێژ بگرین بۆ نوێژ کردن، خۆ ئه گه ر ئاو ده ست نه که وت، خوای گه ووره مۆله تی داوه به گل ته یه مووم بکریت له پری ئاو، خۆ ئه گه ر له چی گایه کدا بویت گلێش ده ست نه که وت ئه وه دروسته به بی ده ست نوێژ نوێژه که یشت بکه یت، یان خوای گه ووره له سه ری فه رزکردوین له په مه زاندا به رۆژوو بین، ئه گه ر که سیک نه خۆش بوو یان له سه فه ردا بوو، ده توانیت نه یگریت و پاشان بیگریته وه، خۆ ئه گه ر ئه و که سه ی نه خۆشه نه یتوانی پاشانیش بیگریته وه، ئه وه خوای گه ووره ته کلیفی گرتنه وه ی لی ناکات.

(۱) سوره تی الطلاق: ۷

به‌نشی ننه‌شهم

خوای گه‌وره و میهره‌بان خاوه‌نی کۆمه‌لێك صیفات و ناوی پیرۆزه، هیچ که‌س هینده‌ی خوای گه‌وره شاره‌زاتر نییه به‌خوای گه‌وره خۆی، بۆیه ئه‌و صیفته‌تانه‌ی که‌ خوای گه‌وره له‌سه‌ر خۆی نه‌فی کردووئه ئیمه‌ش نه‌فی ده‌که‌ین و لێی دوور ده‌خه‌ینه‌وه، وه ئه‌و ناو و صیفته‌تانه‌شی که‌ خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌قورئان و سوننه‌تدا بریاریان داوه، ئیمه‌ش بۆی بریار ده‌ده‌ین و باوه‌رمان پێیه‌تی، وه هه‌موو صیفته‌ت و ناویکی نه‌شیاوی لێ دوور ده‌خه‌ینه‌وه، هه‌روه‌ک چۆن هه‌موو مانایه‌کی که‌مال و ته‌واوی بۆ بریار ده‌ده‌ین، چونکه‌ خوای گه‌وره خاوه‌نی هه‌موو صیفته‌تیکی که‌ماله، به‌هه‌مان شیوه ئه‌و ناو و صیفته‌تانه‌ی خوای و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بریاریان داوه، باوه‌رمان پێیه‌تی به‌بێ ئه‌وه‌ی که‌یفیه‌تی بۆ دا‌بنیین، یان بی‌ش‌بو‌به‌ئین به‌شتیکی تر، یان هاوشیوه‌ی و وینه‌ی بۆ بریار ده‌ین.

هه‌رکه‌سی‌کیش وه‌صفی خوای گه‌وره‌ی به‌و شیوه که‌موکورتیه کردبیت، ئیمه‌یش ئه‌و صیفته‌ته که‌موکورتیه به‌هه‌موو شیوه‌به‌ک نه‌فی ده‌که‌ین بۆ خوای گه‌وره، هه‌روه‌ک چۆن خوای گه‌وره ژن و منالی بۆ خۆی بریار نه‌داوه و نه‌فی کردووئه، له‌م باره‌یه‌شه‌وه فه‌رمه‌—وو‌یه‌تی: ﴿أَتَىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾^(۱) واته: باشه چۆن خوای گه‌وره رۆله‌ی ده‌بیت؟! خۆ ئه‌و ذاته هاوسه‌ری نییه، هه‌روه‌ها فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾^(۲) واته: خوای گه‌وره هیچ که‌سی لێ نه‌بووه و خۆشی له‌که‌س نه‌بووه.

هه‌روه‌ها صیفته‌تی به‌خیلی و چروکی نه‌فی کردووئه، له‌کاتی‌کدا جوله‌که‌کان وه‌صفی خوای گه‌وره‌یان به‌وه ده‌کرد که‌ چروک و به‌خيله (پاک و بی‌گه‌ردی بۆ خوای گه‌وره) وه‌ک فه‌رموو‌یه‌تی:

(۱) سووره‌تی: الانعام: ۱۰۱

(۲) سووره‌تی الاخلاص: ۳

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾^(۱) واته: ئەو جوله كه (نه فام و خوانه ناسانه) ده يانوت: خوا دهستی به ستراوه و خیری له دهست نایبته وه!! دهك دهستیان به ستراو و بی خیر و كه له بچه و تووشی شه لهل بیت، دهك نه فریبیان لی بیت، بو خویان و قسه یان، نه خیر، وانیه به لكو ههر دوو دهستی (پهروه ردگار) هه میشه و بهرده وام کراوه یه.

ئەو ناو صیغه تانه ی كه به وه حی بو خوی گه و ره ی بریار دراوه، ئیمهش باوه رمان پیته تی و بوی بریار ده دهین، هه قیقه تی ئەو ناو و صیغه تانه بریار ده دهین، له گه ل دهرك كردن به هه ندیک له شوینه واره کانی، وهك ئەوه ی خوی گه و ره خاوه نی صیغه تی (الرحمن و الرحیم) ه، ئەم دوو صیغه ته بو پهروه ردگار بریار ده دهین و هه ندیک له شوینه واری ره حمهت و میهره بانی خوی گه و رهش له ناو دروست کراوه کانی ههست پی ده کهین، به بی ئەوه ی بیشو بهینین به ره حم و میهره بانی دروست کراوه کانی، چونکه خوی گه و ره نموونه ی نییه، وهك فه رموویه تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^(۲) واته: ههچ شتیك نیه له وینه و هاوشیوه ی ئەو (خوا) یه، نه له ذاتیدا، نه له سیفاتیدا، نه له کرداریدا، بو خوی ته نیایه و له هه موو شتیك بی نیازه و هه موو شتیکیش نیازه نده بهو، چونکه ئەو خوایه به هه موو شتیك ئاگا و زانییه.

وه دروست نییه به ههچ شیوه یهك قیاسی خوی گه و ره بکهینه سه ره ههچ شتیکی تر، چونکه قیاس پیوستی به وه هه یه شتیك به شتیکی تر بچوینیت، كه له زمانی زانایانی ئو صولدا پیی ده و تریت (أصل و فرع)، چونکه خوی گه و ره له ههچ شتیك ناکات و ههچ شتیکیش له و ناکات، ئەو ذاته پاك و بیگهرد و پیروزه تاك و ته نها و بی نازه له هه موو شتیك، وه هه موو شتیك نیازه نده به ئەو، وه له كهس نه بووه و كه سیشی لی نه بووه، هه رگیز هاوتا و هاوشیوه و

(۱) سوره تی المائدة: ۶۴

(۲) سوره تی الشوری: ۱۱

دهسه لاتداریکی تر نییه که له بهرامبه ره وه بوه ستیت و هاوشانی بیت.

چونکه ژیری و عهقلی مرؤفه کان ناله تن و خوای گه وره خه لقی کردوون، ئه وهی ده بیستی قیاسی ده کاته سهر ئه و شته ی که پیشتر بینویه تی، گوئی له و ناو و صیفه تانه بووه که خوای گه وره بو خوی بریارداوه، به لام پیشتر هیچ شتیکی هاوشیوهی ئه وهی نه بینوه، بویه هه موو عهقل و ژیره ک قیاسی ده کاته سهر نزیکتین شتیک که پیشتر بینویه تی، وه شیوهی ده کات به و شیوانه ی که بینونی، به لام گرنگ ئه وه یه که خوای گه وره و میهره بان له عهقل و ژیری مرؤفه کانداناموونه و هاوشیوهی نییه، بویه هیچ ناو و صیفه تیکی خوای گه وره که بوخوی بریارداوه ته عطیلی ناکه یین و لئی دوور ناخه یه نه وه ته نها له بهر ئه وهی که نموونه یه کی خراب پیشتر له بیر و بوچونماندا چه سپیوه و ده مانه ویت له بهر ئه و نموونه خراپه ئه و صیفه ته ش له خوای گه وره دوور بخه یه وه، چونکه مرؤف واگومان ده بات صیفه ته کانی خوای گه وره ش وه ک صیفه ته ناته واوه کانی خوی وان، بویه به م شیویه ده که وینه ناو نه فی کردنی قیاسیکی ناته واو و باطله وه، یان خوا په نامان بدات ده که وینه به درؤزانی خه به ریکی صه حیج و دروست و که خوا و پیغه مبه ر (ﷺ) بریاریان داوه، له بهرامبه ر ئه مه دا ده بیت ئیمه هه موو مانایه کی خراب و ناته واو له دل و دهرنماندا بو خوای گه وره نه فی بکه یین و هه موو ناو و صیفه تی که خوا بو خوی بریار داوه ئیمه ییش بوی بریار بده یین و له و سنوره دا بوه ستین و زیاده پویی نه که یین، وه ک فه رمویه تی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ

عِلْمًا﴾^(۱) واته: خوا به هه موو ئه و شتانه ده زانیت که ئه وان پیشیان خستووه و کردویانه له دونیادا، وه هه روه ها به و شتانه ش چاک ده زانیت که له پوژی دواییدا چاوه ریپانه، واته: ناگای له هه موو شتیکیانه، ئه و خه لکه هه رگیز ناتوانن ناگاداری زانست و زانباری بی سنووری ئه و ذاته به بن.

(۱) سوره تی طه: ۱۱۰

ههروهها فهرموویه تی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾^(۱) واته: هیج چاویک دهرکی ناکات و بۆی ناییبیریت، له کاتیکیدا ئەو هه موو چاوه کان دهرک ده کات و ده یانیبیت و به ووردیش ئاگای له هه موو شتیکه، ته نهها ئەویشه کارناسک و وردیبن و ئاگادار به هه موو شتیك.

خوای گه وره له سه ره عه رشه که ی خو یه تی له ئاسمان و قه راری گرتوه، هه روه ک فه رموویه تی:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ * هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(۲) واته: هه ر

خوای گه وره یه که مه و هیج شتیك له پێشیه وه نیه، دوا هه مینیش هه ر ئەوه که هیج له دوا یه وه نیه، بوونی ئاشکرا به به لگه کانی هه ر ئەوه (واته: له ژوو ر ئەوه وه ئاشکرا تر نیه)، وه په نهان به هه قیقه ت و کونه ی له دروستکرا وه کانی هه ر ئەوه که له وه په نهاتر نیه، هه ر ئەویش زانایه به هه موو شتیك (له زه رپه یه که وه تا ورت تر) ئاگاداری هه موو شتیکه * ئەو خوایه ئاسمانه کان و زه ویی له ما وه ی شه ش پۆژدا دروستکرد، پاشان چوه سه ر عه رش ی خو ی و قه راری گرت، به چوو ئیک شایسته ی ذاتی خو ی بێت: {استواء یلیق بجلاله من غیر تمثیل ولا تکلیف)، ته فسیری ئەم ئایه ته یان له پێشه وا مائیک پرسیه وه له وه لامدا وتوو یه تی: وه ستانه که حه قیقه تی هه یه، چۆنیه تیه که ی شارا وه یه، پرسیارکردن دهر باره ی بیدعه یه، با وه ر بوون پێی واجبه، هه ر خو ی ده زانیت چی ده چیت به ناخی زه ویدا و چیشی لێ دێته دهر وه، چی له ئاسمان دێته خواره وه و چی پیادا سه رده که ویت، جا له هه ر شو ئینیك دابن ئەو ذاته له گه لئاندا یه و پیتان ده زانیت، دلنیا بن که خوا به هه موو ئەو کار و کرده وانه ی ئەنجامی ده دهن بینایه.

(۱) سوره تی الانعام: ۱۰۳

(۲) سوره تی الحدید: ۳ - ۴

خوای گه‌وره صیفه‌تی (ئیس‌توای) بۆ خۆی بریار داوه له‌سه‌ر عه‌رش، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی بریار داوه که زۆر زانایه به‌هه‌موو شتیک، وه باسی ئه‌وه‌شی کردووه، که به‌پشت‌نگیری کردنی له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانیده‌یه، له‌گه‌ڵیاندا به‌عیلم و چاودێری و بیستنی خۆی: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾^(۱) خوای گه‌وره وه‌ك ووتمان له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانیده‌یه به‌پشت‌نگیری کردن و سه‌رخستن و چاودێری کردنیان، وه‌ك له‌باره‌ی موسی و هارونه‌وه فه‌رمویه‌تی: ﴿قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾^(۲) واته: خوای گه‌وره دلنایی کردن و پێی فه‌رموون: مه‌ترسن به‌پراستی من له‌گه‌ڵ ئێوه، هه‌موو شتیک ئه‌بیستم و هه‌موو شتیکیش ئه‌بینم.

خوای گه‌وره ویست و مه‌شیئه‌تی ته‌واوی هه‌یه، که هه‌موو شتیک ده‌گرێته‌وه، ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ویستبووی، پوویداوه و بووه، ئه‌وه‌شی نه‌یویستبیت نه‌بووه و پووێ نه‌داوه، به‌بێ که‌موکورتی ئه‌وه‌ی بۆ خۆی بریار دا‌بیت، ئیمه‌یش بۆی بریار ده‌ده‌ین، به‌بێ ئه‌وه‌ی زۆر رۆبچین له‌وه زیاتر، هه‌روه‌ك چۆن عه‌قلگه‌راکان له‌صیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌دا رۆچوون و زیاده‌رۆییان کردووه، خوای گه‌وره فه‌رمویه‌تی: ﴿قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾^(۳) واته: دوا‌ی ئه‌وه‌ی که زه‌که‌ریا (سه‌لامی خوای لێ بێت) به‌خوای گه‌وره‌ی فه‌رموو: من که پیر بووم چۆن کو‌رم ده‌بیت، خوای گه‌وره له‌وه‌لامیدا فه‌رمووی: خوا هه‌رچی بیه‌وێت و ئاره‌زوو بکات واده‌کات، ئه‌م کاره‌ی تۆیش پراوه‌ته‌وه و هه‌رده‌بیت.

هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾^(۴) واته: به‌لام خوا هه‌رچی‌ه‌کی بو‌یت هه‌ر ئه‌وه ئه‌نجام ده‌دات هه‌ر ئه‌وه پێش ده‌هێنیت، وه فه‌رمویه‌تی: ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ * فَعَالٌ

(۱) سوره‌تی الحدید: ۳ - ۴

(۲) سوره‌تی طه: ۴۶

(۳) سوره‌تی ال عمران: ۴۰

(۴) سوره‌تی البقره: ۲۵۳

﴿لَمَّا يُرِيدُ﴾^(۱) واته: خوای گهوره خاوه نی عهرشی گه ورهیه * هه رچی بیهویت نهجامی ده دات و کهس ناتوانیت دست بهیئته ری.

له کو تاییه وه جاریکی تر ده لئینه وه: نهو ناو و صیفه تانه ی که وه حی به قورئان و سونه ته وه بو خوای گه وره یان بریار داوه ئیمه ییش بو ی بریار ده دین،، له وه زیاتر هیچ شتیکی تر نالیین و له و راده یه دا ده وه ستین، نهو صیفه ته ناته واوانه شی که ژیری و عه قلی سه لیم له خوای گه وره ی دوور ده خه نه وه و نه فیی ده که ن لئی، ئیمه ییش نه فیی ده که یین و له پهروه ردگاری دوور ده خه یینه وه، هه رچه ند له ده قه کانی قورئان و سونه تیشدا نه هاتبن، وه ک دوور خسته نه وه ی صیفه تی گریان و صیفه تی برسیتی و صیفه تی ماندوو بوون وه تند... له خوای گه وره و پهروه ردگار.

(۱) سوره تی البروج: ۱۵ - ۱۶

به‌نشی ده‌وتهم

قورئان: که لام و گوفتاری خوی گه‌وره‌یه، که به‌هه‌قیقه‌ت قسه‌ی به‌پیت و نایه‌ت و سوره‌ته‌کانی کردووه (واته مه‌جاز نیبه وه‌ک هه‌ندی که‌س ده‌لین)، هه‌رگیز باوه‌ریمان وانیه و نالین: قورئان مانای که‌لامی خوا، یان گیرانه‌وه‌ی که‌لامی خوایه، وه باوه‌ریشمان وایه، به‌رده‌وام خوی گه‌وره‌خواه‌نی صیفه‌تی (کلام) — وه‌رکاتیک بیه‌ویت قسه‌ ده‌کات، وه‌ک خوی گه‌وره‌فهرموویه‌تی: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾^(۱) واته: خوی میهره‌بان بو خوی راسته‌وخو قسه‌ی له‌گه‌ل مووسادا کردووه، بو‌یه پیی ده‌گوتری (که‌لیم).

ده‌بیت ئه‌وه‌ش بزاین که که‌لامی خوی گه‌وره‌هه‌ر قسه و گوفتاره‌کانیه‌تی وه‌ک فهرموویه‌تی: ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾^(۲) واته: خوی گه‌وره‌هه‌میشه‌هه‌ر وته‌ی راست و دروست ئه‌لی و چی هه‌قه‌ئه‌وه‌ به‌یان ده‌کات.

که‌لام و گوفتاری خوی گه‌وره‌ئه‌وه‌یه که‌سینه‌ی باوه‌رداران له‌به‌ر (حفظ) — ده‌که‌ن، وه‌ک فهرموویه‌تی: ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾^(۳) واته: به‌لکو ئه‌و قورئانه‌چهن نایه‌تیکی روون و ئاشکرا و پاریزراوه‌له‌سینگ و دل‌ی ئه‌و که‌سانه‌دا زانیاریان پیدراوه.

که‌لام و گوفتاری خوی گه‌وره‌گوویه‌کان ده‌بیستن، وه‌ک خوی گه‌وره‌فهرموویه‌تی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ﴾^(۴) واته: ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌هاوه‌لگه‌ران داوای په‌نای لی کردیت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) (ئه‌ی ئیماندار)، ئه‌وه‌تویش

(۱) سوره‌تی النساء: ۱۶۴

(۲) سوره‌تی الاحزاب: ۴

(۳) سوره‌تی العنکبوت: ۴۹

(۴) سوره‌تی التوبة: ۶

پهنای بده هتا گوئی له فەرمووده که ی خوا (قورئان) ده بیئت.

له گه ل ئەوه دا که ئەو که سه ی په یامه که ی خوا ده گه یه نیت پیغه مبهری خوايه (ﷺ) به لام ئەمه وای نه کردوو ئەو قورئانه له که لامی خوی گه وره ده ربیئت، به لکو هه ر که لام و گوفتاری په ووه درگاره.

که لامی خوی گه وره، ئەوه یه که له دوو توئی دیره کاندایه نوسریتته وه، وه که فەرموویه تی: ﴿وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ * فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾^(۱) واته: سویند به و په راوه ی که له دوو توئی دیره کاندایه نو سراوه ته وه (که قورئانه) * و الا کراوه له پیستیکی ته نک و ناسکدا، که بو هه موو که س حوکم و بریارو ئادابه کانی ئاسانه.

خوی گه وره که لام و گوفتاره کانی له (لوح المحفوظ) لای خوی پاراستوو، وه که ده فەرموویت: ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ * فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾^(۲) واته: (ئەوه ی ئەوان دزایه تی ده که ن) ئەو قورئانه به رزو بلند و پایه داره یه * که له لاپه ره ی تابه تی و له سه ر تابلوی پیروز، پاریزراوه له (لوح المحفوظ) دا، هه روه ها فەرموویه تی: ﴿وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ﴾^(۳) واته: به راستی ئەم قورئانه له تابلوی پاریزراو (لوح المحفوظ) دایه لای ئیمه که زور بلنده و پره له دانایی.

کاتیک ده ئین که قورئان له دوو توئی دیره کاندایه نو سراوه ته وه، له وه ده ری ناکات که که لام و گوفتاری خوا نه بیئت، به لام ده بیئت ئەوه بزاین ئەو لاپه رانه ی که که لامی خوی گه وره یان تیدا نو سراوه ته وه له گه ل ئەو مه ره که به شی بیان نو سراوه ته وه هه ردووکیان مه خلوق و دروستکراوی خوی گه ورن، وه که خوی گه وره فەرموویه تی: ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي

(۱) سوره تی الطور: ۲ - ۳

(۲) سوره تی البروج: ۲۱ - ۲۲

(۳) سوره تی الزخرف: ۴

﴿قُرْطَابِس﴾^(۱) واته: ئەگەر لەباتی ئەم قورئانە کە ئیستا بۆت هاتوو نووسراوەیەکی ترمان لەسەر کاغەز و لاپەرەییەك دابەزاندایە.

سەرئەنجام بەدە خواى گەورە قورئانى لەلایەك داناو، نووسراوەکانیشی لەلایەکی ترهوه داناو، مانای ئەوێهە کە قورئان کەلامى خواى گەورە، هەرچەند ئەگەر نووسراوەیشتەوه لەدوو تووی کتیب و دێرەکانیدا.

لەجیگایەکی تردا خواى گەورە باسى ئەویمان بۆ دەکات کە قورئان کەلام و گوفتاری خواى گەورە، هەرچەند بەمەرەكەب و چەند پینووسیک نووسراوەیە کە مەرەكەب و پینووس دروستکراوى خواى گەورە، وەك فەرموویەتی: ﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ﴾^(۲) واته: خۆ ئەگەر بەراستی هەرچی درخت هەیه لەزەویدا ببنە پینووس، دەریاش چەندەیه ببێتە حەوت ئەوێندە و (ببێتە مەرەكەب و زانست و نهیى دروستکاوەکانى خوا بنووسنەوه)، ئەو هەشتا زانست و زانیاری و فەرمانەکانى خوا هەر تەواو نابێت.

هەر وهه فەرموویەتی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾^(۳) واته: ئەى موحەمەد پێیان بڵێ ئەگەر دەریا هەمووی مەرەكەب بێت و زانست و زانیاری پەروەردگاری بێ بنووسرایە، دەریا تەواو دەبوو پێش ئەوهی زانست و زانیاری پەروەردگارم تەواو ببێت، ئەگەر چەندەها ئەوێندە تر دەریاش بهێنن و بیکەنە مەرەكەب، چونکە زانست و زانیاری پەروەردگار کوتایى نایە و بێ سنوورە.

ئەوهی پینووسەکان نوسیبوونەتەوه، و ئەوهشی نەنووسراونەتەوه، هەر هەمووی بەبێ جیاوازی

(۱) سورەتى الانعام: ۷

(۲) سورەتى لقمان: ۲۷

(۳) سورەتى الکەف: ۱۰۹

که لام و گوفتاری خوی گه ووره به.

هه ره که س بلی که که لام و گوفتاری خوی گه ووره دروستکراو (مخلوق) — هه، نه وه بیگومان بیباور بووه، چونکه که لامی خوی گه ووره صیفه تیکه له صیفه ته کانی، وه پهروه ردگار خوی جیاوازی کردووه له تیوان که لامی خوی و مه مخلوقه کانیدا، که واته که لامی خوی گه ووره

ناچیته چوار چپوهی مه خولقانه وه، وه که فرمویه تی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^(۱) واته: به پرستی پهروه ردگارتان نهو خواجهیه که ناسمانه کان و زهویی له شهش پوژدا دروست کردووه پاشان (خوا) چوووه سهر عرش (ئیمه ئیمانمان پی یه تی به لام شیوه که ی نازانین) به تاریکایی شهو، پوژش نیایی پوژ داده پووشیت، (به پیچه وانه شه وه) (پوژ به شوین شه وه وهیه به خیرایی و) شهو به شوین پوژ وهیه به خیرایی، خور و مانگ و نه سستیره کانیش ژیر بار کراوون به فهرمانی خوی، وریا و بیداربن که به دیه پیمان و فهرماندان هه ر بو خواجه، خوی پهروه ردگاری جیهانیان پاک و بیگه وده له هه موو که م و کوری یه که.

نه گهر سه رنج بدهین که خوی گه ووره له کوتایی ئایه ته که وه فرمویه تی: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ مه مخلوقاتی جیا کردووه ته وه که ناسمانه کان و زهوی و پوژ و مانگ و نه سستیره کانه، له فهرمان و نه مری خوی، که واته نه م و فهرمان و که لامی خوا جیاوازه له مه مخلوقات.

خوی گه ووره دهنگی قورئانخویننه کانی دروستکردووه، نه ویش به دروستکردنی لیو و زومان و گهروو، وه لیک و نه وه هه وایه شسی له دهم دیتته دهره وه، نه مه نه وه ناگه یه نیت که نه لیین نه و دهنگی که ده بیستریت مه مخلوقه، نه خیر باوه پیمان وایه نه و دهنگه مه مخلوقه که ده می قورئان

(۱) سوره تى الاعراف: ۵۴

خوینیک دهرده چیت، به لام که لامی خوی گه وره که دابه زیوه مه خلوق نیه و صیفه تی خوی گه وره یه، ههروهک فهرموویه تی: ﴿وَقَدْ كَانَ قَرِيْبًا مِنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يَحْرَفُوْنَ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ﴾^(۱) واته: له کاتیکدا بیگومان دهسته یهک له شاره زاکانیان (شاره زاکانی جوله که) گوفتاری خویان ده بیست له (تهورات) —دا، له وه ودوا ده ستکاریان ده کرد دوی ئه وه ی که تیی گه یشتیون و ده یانزانی راستیه که ی کامه یه.

ئه وه ی که بیستبوویان که لامی خوی گه وره بوو، هه رچه ند له ده می خوینه ره کانی ده هاتنه دهره وه، ههروهک هه ندیک له زانایان وتوویانه: ده نگه که ده نگی ئه و که سه یه که ده یخوینیتته وه، به لام که لام و گوفتاره که که لام و گوفتاری خوی گه وره یه.

(۱) سوره تی البقره: ۷۵

به‌ئى هه‌شتهم

به‌هه‌ردوو به‌ئى نه‌قل و عه‌قله‌وه، هه‌قیقه‌ته شه‌رعییه‌كان ده‌زانریت و ده‌ركیان بێ ده‌كریت، مه‌به‌ستمان له‌ نه‌قل (قورئانى پیرۆز و سوننه‌تى سه‌حیحى پینغه‌مبه‌ره ﷺ)، وه‌ مه‌به‌ستیمان له‌ (عه‌قل) ژیرى و ده‌ركى مرۆفه، بۆیه نه‌قل هه‌یج سوود به‌ كه‌سێك ناگه‌یه‌نیت كه‌ ژیرى و عه‌قلی له‌ ده‌ست دا‌ییت، هه‌روه‌ك چۆن عه‌قل و ژیریش به‌ بێ نه‌قل هه‌یج سوودێك ناگه‌یه‌نیت به‌ خاوه‌نه‌كه‌ى، له‌ئه‌نجامدا به‌وه ده‌گه‌ین، مرۆف ئه‌گه‌ر هه‌ریه‌كێك له‌م دوو به‌شه‌ى ناته‌واو بێت ناتوانیت هه‌ق و راستى بناسیت، خو ئه‌گه‌ر نه‌قل و عه‌قلی مرۆف پێك نه‌هاتنه‌وه له‌پرواله‌تدا ته‌وا ده‌بیت نه‌قل (قورئان و سوننه‌ت) پێش‌بخرین به‌سه‌ر عه‌قڵدا، چونكه نه‌قل بریتیه له‌زانست و زانیارى په‌روه‌ردگار كه‌ كه‌مال و بێ كه‌موكورتیه، وه‌ عه‌قلیش زانست و زانیارى مرۆفه كه‌ كه‌موكورت و ناته‌واوه.

نمونه‌ى عه‌قل وه‌ك چاوه‌وايه و نمونه‌ى نه‌قلیش وه‌ك نوور وايه، بۆیه ده‌بینین كه‌سى خاوه‌ن چاوه‌له‌شه‌وه زه‌نگێكى تارىكداهه‌یج سوود له‌چاوه‌كانى نابینیت ئه‌گه‌ر پووناكى و نوورێك نه‌بیت پێگای بێ ده‌ربكات، به‌هه‌مان شێوه مرۆفیش ناتوانیت به‌بێ وه‌حى و سه‌روش هه‌یج سوود له‌عه‌قل و ژیرى خو‌ى وه‌رگریت، به‌ئه‌ندازه‌ى نوور و پووناكیش چاوه‌كان ده‌بینن و پێگا ده‌دۆزنه‌وه، هه‌روه‌ك چۆن به‌ئه‌ندازه‌ى وه‌حى و سه‌روش عه‌قل و ژیریش پێگا ده‌رده‌كات و هه‌یدايه‌ت وه‌رده‌گریت، هه‌ركاتێكیش نه‌قل و عه‌قل به‌یه‌كه‌وه ته‌واوكارى یه‌ك بوون، ئه‌وه بێگومان هه‌یدايه‌ت و به‌رچاوپروونیش ته‌واو و كامڵ ده‌بن، هه‌روه‌ك چۆن له‌پوورێكى نیه‌پوودا چاوه‌ى مرۆف زۆر باش ده‌بینیت و پێگا ده‌گریته‌ به‌ر، خاوه‌ى گه‌وره‌ش فه‌رموویه‌تى: ﴿أَوْمَنْ

كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ

مِنْهَا كَذَلِكَ زَيْنٌ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١﴾^(١) واته: ناخۆ كه سئيك مردوو بئ و ئه مجا زيندووى بكه يينه وه، واته: كافر و بئ بروابئ، پاشان ئيمان و باوهر بخه يينه دلپه وه و باوهر بهيئيت و پرووناكى و نووريشى بده يئى، وه پئى خۆى بئ دهركا و به سه ره به ستى له ناو مهردومدا هاتووچۆ بكات، وه كو كه سئيك وايه له ناو تاريكپه كانى شيرك و سه ر لئيشپواويدا بيت، كه هه رگيزيش نه توانئ خۆى لئى پزگار بكا و بيته دهرئ؟ دياره هه ر ئه و كه سه زيندوو و خاوه ن نووره، ئه مه ش نمونه ي پيگا و پييازى پاستى مرؤفى برواداره، ئه ويشيان مه سه ل و نمونه ي مرؤفى لاسار و پيگا چه وته كه ي بئ باوه رانه، وه كو چۆن ئيمان و بروا لاي برواداران جوان و پاراوه يه، هه روا ئه و كه سانه ش بئ بروا و كافر، كاره خراپه كانيان لا جوانه و هه موو كاريكى خراب و دزيو به چاكده زانن!.

بۆيه مرؤفى ژير و عاقل له دونيادا سوود له عه قل و ژيريى خۆى وه رده گريت، ههروهك چۆن ئازهل و بالنده گه رۆكه كان به ئيدراك و هه ستى خۆيان سالانه كات و شوپئى كۆچى خۆيان ده زانن و شاره زان له چى جپگايه كدا هيلانه و شوپئى خۆيان ساز ده كه ن تاوه كو له دوژمه كانيان پاريزراوين.

له بهر ئه وه، مرؤف ئه گه ر بيه وئت به بئى ئه و وه حى و سروشه ي كه دابه زيوه بۆ پيغه مبه ر (ﷺ) خواى خۆى بناستيت و پيگاي هيدا يه ت بدۆزئته وه، هه رگيز ناتوانيت به عه قل و ژيريى خۆى و به بئ وه حى بگاته ئه و مه به سته ي، له پاستيدا ده بيت هه ر له ناو تاريكى و گومرايدا بسورپته وه، چونكه مه حاله مرؤف ته نها به ژيريى خۆى بگاته ناسيني په روه ردگارى، خواى

گه وره ش فه رمويه تى: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

(١) سورة تى الانعام: ١٢٢

﴿حَالِدُونَ﴾^(۱) واته: هەر خواجه یار و یاوه‌ری ئەو کەسانه‌ی باوه‌ریان هیناوه، چونکه له هه‌موو ڕی‌بازه‌ جهوت و تاریکستانه‌کانی بی‌باوه‌ریه‌وه ده‌ریاندینێ و به‌ره‌و نوور و ڕۆشنایی ئیسلامیان ده‌بات، ئەوانه‌ش که بی‌باوه‌رن، یار و یاوه‌ریان هه‌ر تاغوت و شه‌یتانه، له‌پ‌ی‌بازی نوور و ڕووناکی ده‌ریان ده‌په‌رینن و به‌ره‌و ڕی‌بازه‌ تاریکستانه‌کان ده‌یانبه‌ن، ئەمانه‌ ده‌بنه‌ یار و یاوه‌ری ناگری دۆزه‌خ و به‌هه‌تا هه‌تاییش تیی‌دا ئەمیننه‌وه.

خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ ده‌ریان ده‌هینن له‌تاریکی بی‌باوه‌ریه‌وه، چونکه به‌بی‌ خوای گه‌وره‌ به‌راستی مرۆف له‌ناو تاریکاییدا، هه‌روه‌ك چۆن ڕۆشناییه‌کان یه‌کن، هه‌رچه‌ند جۆره‌کانیشیان جیاواز بن، ئەوه‌یان نووره‌ و ئەوی دیکه‌شیان ناگر، به‌هه‌مان شه‌یه‌وه‌حی و سه‌روشیش یه‌که‌ هه‌رچه‌ند جۆره‌کانیان جیاوازی‌ش بن، ئەمه‌یان قورئان و ئەوی دیکه‌یان سوننه‌تی سه‌حیحی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، خوای گه‌وره‌ش فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾^(۲) واته: ئەه‌ی ئەوانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، فه‌رمانبه‌ردار و گو‌پ‌رایه‌لی خوا و پی‌غه‌مبه‌رین.

جا بۆیه‌ ئەو که‌سه‌ی بلێ به‌بی‌ وه‌حی ده‌توانی‌ت بگاته‌ هیدایه‌ت و ڕینموونی، ئەوه‌ وه‌ك ئەو که‌سه‌ وایه‌ که‌ بلێ به‌بی‌ ڕووناکی ده‌توانی‌ت به‌ته‌نها چاوی خۆی ڕی‌گا ده‌ربکات، بی‌گومان هه‌ردوولایان ئینکاری شتی‌ك ده‌که‌ن که‌ لای هه‌موو که‌س براوه‌ته‌وه‌ و جینگای مشتومر نییه‌، یه‌که‌میان بی‌ دین ده‌بی‌ت و دوه‌میشیان بی‌ دنیا (واته‌ ده‌بی‌ت هه‌ر له‌تاریکی‌دا خول بخوات و بسوریته‌وه‌).

(۱) سوره‌تی البقره: ۲۵۷

(۲) سوره‌تی النساء: ۵۹

چونکه خوای گه‌وره ئەو وه‌حیه‌ی که بۆ پیغه‌مبەر (ﷺ) سی ناردوووه به نووری ناو‌بردوووه، که مایه‌ی هیدایه‌تی هه‌موو دروس‌تکراوه‌کانیه‌تی، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿قَالِذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^(۱) واته: ئەوانه‌ی باوه‌ریان به‌و پیغه‌مبهره‌هیناوه و پشتیوانی بوون و پشت‌گیریان کردوووه و شوینی ئەو نووره‌که‌وتوون (که قورئانه) هه‌ر ئەوانه‌سه‌رفراز و پزگارن. هه‌ر خوای گه‌وره‌یه‌که هیدایه‌تی پیغه‌مبهره‌کان و شوینکه‌وتوانیشیانی داوه.

باوه‌رمان به‌وه‌هه‌به‌که خوای گه‌وره‌فه‌رمانی پیکردوووه، وه‌ئه‌وه‌شی که قه‌ده‌غه‌ی کردوووه، به‌بێ هیچ دوودلیه‌ک به‌راستی ده‌زانین، جا ئەگه‌ر هۆکاره‌کانیمان زانی ئەوه‌باوه‌رمان پییه‌تی، خو ئەگه‌ر هۆکاره‌کانیشمان نه‌زانی ئەوه‌ته‌سلیم ده‌بین و باوه‌ریشمان پییه‌تی، چونکه هه‌موو مه‌عقولیک مه‌رج نییه‌عه‌قل و ژیری مرۆف ده‌رکی بکات و په‌ی بێ بیات، چ جایی ئەوه‌ی که عه‌قل و ژیری ده‌رکی بێ ناکات و ده‌بیت هه‌موو خاوه‌ن عه‌قل و ژیریه‌کانیش له‌سه‌ری کۆک بن.

بۆیه هه‌رکەس بلیت: (من ئەوه‌ی له‌حوکمی خوا، عه‌قل و ژیریم ده‌رکی بێ نه‌کات و په‌ی بێ نه‌بات باوه‌رم پێی نییه، ئەوه‌ی عه‌قل په‌ی بێ نه‌بات باوه‌ری بێ ناکه‌م)، ئەوه‌ئه‌و که‌سه‌عه‌قل و ژیری خۆی پێش خسته‌وه‌به‌سه‌ر (قورئان و سوننه‌ت)ـدا، چونکه ئەوه‌ی عه‌قل و ژیری مرۆف ده‌رکی بێ نه‌کرد و په‌ی بێ نه‌برد مانای وانیه‌که ئەو شته‌نییه، چونکه ئەو ده‌رکی بێ ناکات، له‌به‌ر ئەوه‌عه‌قل و ژیری مرۆف سنوریکێ دیاری کراوی خۆی هه‌یه و تا ئەنده‌زیه‌ک توانای ده‌رکی شته‌کانی هه‌یه، هه‌روه‌ک چۆن چاوی مرۆف تا راده‌یه‌ک ده‌توانیت ببینیت، پاش ئەوه‌ی که چاوی نایبینیت مانای ئەوه‌نییه‌که ئیتر گه‌ردوون کۆتایی هاتوووه، نه‌خیر گه‌ردوون زۆر زۆر فروانتره‌له‌پاده‌ی ده‌رکی چاوی مرۆفه‌کان، به‌هه‌مان شیوه‌گۆی مرۆف تا ئەنده‌زیه‌ک

(۱) سوره‌تی الاعراف: ۱۵۷

توانای بیستی دهنگه کانی ههیه، پاش ئەو ئەندازهیه گەلێک دهنگ هەن کە گوێی مرۆف
توانای بیستیانی نییه، بۆ نموونه میرووله دهنگیکی ههیه له کاتیکدا مرۆف ناتوانیت
بیستیت، ههروهک چۆن له م گەردوونه فراوانه دا به ملیاره ها هه ساره و مه چه ره هەن و ئیمه تا
ئێستا نه مان توانیوه بگهین پێیان، یان بیانبینین، یان گویمان له و دهنگانه بێت کە تێیاندا روو
دهدەن.

به‌ئىشى نۆيەم

شەرىع و ياسادان و حوكم تەنھا ھەر بۇ خوايە، بە زانست و دانايى خۆى ئەو شتەى بيه‌وئەت ھەللى دەكات، ۋە ئەۋەشى بيه‌وئەت ھەرامى دەكات، شەرىعت و پەيامەكەشى بۇ ئىصلاح و خۇشگوزەرانى دىن و دونيا ھاتوۋە، ھىچ فەرمان و نەھىەكى لەھىچ كات و جىگايە كدا بەبى ئىزن و ويستى خۆى نەبئەت لەسەر ھىچ تەكلىفلىكراۋىك ھەلناگىرئەت.

ۋە دەبئەت ئەۋەش بزائىن ئەو شەرىعتەتى كە خۋاى گەۋرە بۆمانى ناردوۋە بەھىچ شىۋەيەك بەش بەشى ناكەين، بەجۆرىك كە دىنى لەدونيا لئ جودا بكەينەۋە، ھەر ھەموۋى فەرمان و تەكلىفى خۋاى گەۋرەن، جا پەيوەندى بەدینەۋە ھەبئەت يان بەدونياۋە.

تەكلىفە دىنيەكان: ۋەك نوئزكردن، پۆژووگرتن، ھەج كردن، ذىكر و يادى خواكردن، دروستكردن و ئاۋەدانكردنەۋەى مزگەۋتەكان.

تەكلىفە دونيايەكانىش: ۋەك كرىن و فرۆشتن، نىكاح و ژنھېنان، تەلاقدان، ۋەمىرات و مىراتگرتن.

بۆيە ھەركەسىك ئەم دوۋبەشە لەيەكتەر جودا بكاتەۋە، ئەۋە ماناى وايە حوكمە دىنيەكانى داۋە بەخۋا، و حوكمە دونيايەكانىشى داۋە بەغەيرى خۋاى گەۋرە، ئەم باۋەر و ئىعتقادەش مرؤفى پىي بىباۋەر دەبئەت (خۋاپەنامان بدات)، چونكە شەرىع و ياسادانان و حوكم ھەر ھەموۋى دەبئەت بۇ خۋاى گەۋرە (الله) بئەت، ھەركەسىكىش باۋەرۋى وابئەت كە تەشرىع و ياسادانان مافى غەيرى خودايە، ئەۋە ۋەك ئەۋە وايە باۋەرۋى وابئەت كە سوژدە بردن دەكرئەت بۇ غەيرى خوداش ئەنجام بدرئەت، لەبەئارەى حوكمىشەۋە خۋاى گەۋرە فەرموۋىتەتى: ﴿إِنَّ

الْحُكْمُ إِلَّا بِاللَّهِ أَمَرَ آلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴿١﴾ واته: گشت حوكم و برياريك ته نها و ته نها هي خوايه، ده بئ ته نها ئه و حاكم و برياردر بيت، فه رمانيد او ه كه: ئيوه ده بئ ته نها ئه و بيه رستن و گو يرايه لي هه ر له و بكه ن.

هه ر له به ر ئه م هؤ به بوو، كه به نو ئيسرا ئيل بي باوه ر بوون به خواي گه و ره، هه و ره ك فه رموو به تي:
﴿اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا
وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٢) واته: گا ور و جوو، حاخام و قه شه كا ني خو يان
كر دو ته په روه رد گا ري خو يان له جي ا ني خوا (ملكه چ و فه رمان به رد اري انن، ئه و انيش
به ئاره زو وي خو يان شتيان بو حه لال يان حه رام ده كه ن)، هه روه ها مه سيحي كور ي مه ريه ميش
(به كور ي خوا ده زانن) له كا تي كدا كه فه رمان يان بي نه درا وه جگه له په رستن ي تا كه خوا يه ك،
بي گومان جگه له و ذا ته خوا يه كي تر ني به، پا كي و بي گه ردي و ستا يش بو ئه و ذا ته يه، كه (ئه و
نه فاما نه) ها وه لي بو بر يار ده دن.

بو يه ده بي نين خواي گه و ره ئه و كار و كر ده وانه ي هه ر هه موو به شي رك و ها ول بر ياردان دانا وه.

خواي گه و ره دينه كه ي خو ي دابه زان دو وه بو بي نعه مبه ره كه ي (ﷺ)، شه ري عه ته كي كي بي كه م و
كور تي شي دانا وه، هه ر ذا تي هه ق ته عالا ي خو ي عالي مه و ده زان يت كه له دا ها تو دا چي
رو و ده دات و له ر ا بر دو و يشدا چي رو ويدا وه، وه زور زانايه و ئا گا دا ري ئه و كات سا ته يش بو وه
كه شه ري عه ته كه ي خو ي بو دابه زان دو وه، به هي چ شي وه يه ك نوق صا ني ني به له عي لم و زان يار يدا
سه باره ت به و رو و دا وانه ي كه رو و يان دا وه، ته نها له به ر ئه وه ي له كات و زه مه ني كي بي شو و تر
بوون، يان دو ا تر، خواي گه و ره زانايه به وه ي رو ويدا وه و به وه شي كه هي شتا رو وي نه دا وه،
ئه مه ش هي چ له عي لم و زان ستي خوا زياد نا كات، چو نكه ئه وه ي له ر ا بر دو و دا رو ويدا وه و

(١) سو رده تي يو سف: ٤٠

(٢) سو رده تي التوبه: ٣١

ئەوھشى كە ھېشتا پرووى نەداوھ و لەداھاتوودا پروو دەدات، ھەرھەمووى لەتەرازووى عىلمى خوای گەورەدا يە كسانە، چونكە خوای گەورە (عالم الغيب والشهادة) يە، پاك و بىگەردى بۆ ذاتيك كە خواھنى صيفەتى جوانى لەو شىوھ يە بىت.

جا ھەر كەس پىي و ابىت ئەو شەرىعەتەى كە خوای گەورە ناردوويەتى بۆمان، تەنھا بە كەلكى ئەو سەردەمە دىت كە دايىبە زاندى بۆ پىغەمبەر (ﷺ)، ئىتر خەلكى دوای ئەو دەتوان شەرىعەت و ياسايەك بۆ خۆيان دابىت كە پىيان گونجاوترە، ھەرچەند پىچەوانەى شەرىعەت و ياساكانى خوای گەورەش بىت، بىگومان ئەمە كوفرىكى ئاشكرا و پروونە، چونكە ئەمە سەرچاھەى لەوھو گرتوھ وا دەزائىت عىلم و زانستى خوای گەورەش (جل جلاله) وەك عىلم و زانستى مرؤف وايە، كاتيك كە مرؤف ئىدراكى بۆ ئەو شتانەى كە دەيانىبىت جىاوازە لەو شتانەى كە نايانىبىت و بى ئاگايە لىيان، بۆيە وادە زائىت عىلم و زانستى خوای گەورەش ھەروايە (معاذ اللہ)، ھەر بۆيە ئەو ئىدراك و عىلم و زانستەى مرؤف ھەيەتى بەوھى بىنيويەتى و لەبەرچاھە، بەلایەوھ لەپىشتەرە لەو عىلم و زانستەى كە خوای گەورە ھەيەتى بەداھاتو و لەو كاتەى وەحى دابە زاندرە بۆ پىغەمبەرە كەى (ﷺ)، بىگومان ئەمەش شىرك و بىباوھرىە، چونكە وەك ووتمان خوای گەورە رابردوو و داھاتووى بەلاوھ يە كسانە و عاليم و شارەزايە بەھەردووكيان، وە ھىچ شتىك نىبە بەلای خوای گەورەوھ پەنھان و شاراوھ بىت، لەم بارەيەشەوھ فەرموويەتى: ﴿عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾^(۱) واتە: خوای گەورە لە گشت نەپنى و ناديار، ئاشكرا و ديار، زانا و بەئاگايە، جا كە وابوو خوا بەرز و بلىندە، لە سەرووى ئەو شتانەوھ يە موشرىكان دەيانكەنە شەرىك و ھاوبەش و ھاوتای.

ئەو حوكمەى كە بۆ ئىستا داويەتى، وەك ئەو حوكمە وايە كە بۆ داھاتو داويەتى و ھىچ جىاوازيان نىبە بەلای خـوای گەورەوھ، وەك فەرموويەتى: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ

(۱) سورەتى المؤمنون: ۹۲

وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١﴾ واته:

بلی: ئەى خوايه، ئەى بەدیهینهرى ئاسمانه كان و زهوى، ئەى زانای نهینى و ئاشکراکان، هەر تو دادوهرى ده که هیت له نێوان بهنده کانتدا له وهى ئەوان تیايدا جیاواز بوون.

هەر خوای گه وره هه قى ئە وهى هه یه که حوکم بکات له نێو بهنده کانیدا له ئیستا و داهاتوودا، چونکه ئەو عالیم و شارهزایه به وهى پرویداوه و به وهى که هێستا رووینه داوه.

له سه ر ئەم بنه مایانه ش که باسمانکردن و پروونمان کردنه وه هه رکه سێک شه ریه ته تی خوای گه وره به ش به ش بکات، باوه رى وابیت ئە وهى په یوه ندى به دینه وه هه یه مافى خوای گه وره به ته شریع بو به نده کانی بکات، وه ئە وه شى په یوه ندى به دونیا وه هه یه مافى مرۆفه کانه ته شریع و یاسای بو دابنن (وهك لیبرالییه کان) ده یلین، ئە مه ش ئە وه ده گه یه نیت مافى ته شریع کردن و یاسادانانى به ش به ش کردووه و ئە وهى مافى خوای گه وره یه داویه تی به مرۆفه کان، له کاتیکدا ته شریع و یاسادانه ر له ئیسلامدا ته نها مافى خوای گه وره یه (جل جلاله)، له م باره به شه وه خوای گه وره فه رموویه تی: ﴿أَفْتُونُونِ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ (٢) واته: ئایا ئیوه چون ده کریت باوه رتان به هه ندیک له (ته ورات) هه بیته و بێ باوه ریش بن به هه ندیکى تر.

بۆیه هه رکه س باوه رى به هه ندیک له شه ریه ته تی خوای گه وره هه بیته، و باوه ریشى به هه ندیکى تر نه بیته، بئىگومان بیاوه ر بووه.

خوای گه وره فه رمانى کردووه به و شه ریه ته تی که دا یبه زاندووه بو پیغه مبه ره که ی که پر یه تی له حیکمه ت و دانایى حوکم له نێوان خه لکیدا بکریت، وهك فه رموویه تی: ﴿وَأِنْ أَحْكَمْ

(١) سوره تی الزمر: ٤٦

(٢) سوره تی البقره: ٨٥

بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ﴿١﴾

واته: ده بیټ هه به و بهرنامه له ناو جووله که و گاور و خه لکانی تریشدا حوکم و برپار بدهیت که خوا ناردوو به تی، وه نابیټ شوینی هه وا و ئاره زووی ئه وانه بکه ویت و چه واشهټ بکه ن. (ئیین عه باس) ده لئی: تا قمی له زانایانی یه هوود وهك (ئیین سوریا، که عب، شاس) کوبوونه وه و گوتیان: با بچینه لای موحه ممه د (ﷺ)، به لکو بتوانین له خشسته ی بهرین و فریوی بدهین، چونکه خو ئه ویش هه ره كه ئیمه ئاده مییه، بچین پیی بلین که: له فلانه مه سه له دا پشتگیری له ئیمه بکه، ئه وسا ئیمه یش له هه ندی شتا په پره وی له تو ده که یں، دیاره خویشت چاک ده زانی که: ئه گه ر ئیمه شوینت بکه وین، هوزه کانی تریش چاومان لیده که ن، به لئی هه ستان و چوونه لای و مه به سته کانیان لا درکان، به لام ئه و به هیچ شیوه یه كه به گوئی نه کردن و نه یان توانی له پئی راست بیترازین، بویه دواتر ده فهرمویت: هوشیار به له و ریئمایانه ی خوا بوی ناردووی، له ریگای راست لات نه دن.

له م ئایه ته دا مه به ست له حوکم کردن، حوکم کردنه له و شتانه ی که خه لکی له سه ری جیاو زیان ده که ویتنه نیوانه وه، وه مه به ست له و وشه ی (الفتنه) یش که له ئایه ته که دا هاتووه، لادان و ده رچوونه له و حوکمه ی که خوی گه وره ناردوو به تیه خواره وه.

به نیسه بت ئه و ئه حکامانه شی که خوی گه وره بیده نگ بووه له زیاتر روونکردنه وه یان، ئه وه زانایان و ئه هلی ئیجتهاد بویان هه یه زیاتر روونی بکه نه وه به لام به و مه رجه ی له چوارچویه ئه حکامه نه گوره کانی شهره درنه چن و پیچه وانه ی ئه وان نه ین.

به هیچ شیوه یه كه نابیټ حوکم و برپاره کانی خه لکی که پیچه وانه ی شه ریعه تی خوی گه وره ن پیش بخرین به سه ر شهره و برپاری په وره درگادا، چونکه ئه گه ر بکریت حوکم و برپاری خه لکی پیش بخرین به سه ر حوکم و برپاری خوی گه وره دا، ئه وه ئه و کاته سه رجهم

(١) سورة التی المائدة: ٤٩

پيغهمبه‌ران (په‌نا به‌خوا) له‌و كه‌سانه ده‌بوون كه له‌هه‌ق و راستي لايانداوه، چونكه ئه‌وان هه‌موويان له‌ناو گه‌ل و هۆزنيكدا گه‌وره بوون و ژيانيان به‌سه‌ر بردووه و خه‌ريكي ده‌عوه و بانگه‌وازي خوا بوون، كه سه‌رجه‌م ئه‌و خه‌لكانه يان زۆربه‌يان له‌سه‌ر به‌تال و بيروباوه‌ري پرۆبوچ بوون.

به‌نشی دهیم

خوای گه‌وره و په‌روه‌ردگار نه‌ندازه‌گیری و ته‌قدیراتی سه‌رجه‌م دروست‌کراوه‌کانی خوئی دیاری کردووه پیش‌ئه‌وی دروستیان بکات، وه هموو دروست‌کراو یکیش خه‌لق کراوه له‌سه‌ر قه‌ده‌ریک که په‌روه‌ردگار پیش‌ئه‌وی دروستی بکات بوئی دیاری کردووه، خوای گه‌وره‌ش فهرموویه‌تی: ﴿وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾^(۱) واته: هموو شتیکی له نه‌بوون و (عه‌ده‌م) سه‌وه دروسکردوو به‌دییه‌ینا، نه‌ندازه‌گیری ته‌واویشی بو کرد، هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾^(۲) واته: به‌راستی ئیمه هموو شتیکیمان به‌نه‌ندازه‌یه‌کی دیاریکراو دروست‌کردووه، هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾^(۳) واته: به‌رده‌وامیش فهران و بریاری خوا زور به‌وردیی پیش‌شدی و جییه‌جی ده‌کری و هیج که‌سیکیش بوئی نییه ده‌سکاری بکا و بیگوریت.

خوای گه‌وره قه‌ده‌ری خیر و شه‌ری ته‌قدیر کردووه، له‌فهرمووده‌ی سه‌حیددا هاتووه، که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ﴿وَتُؤْمِنُ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ﴾^(۴) واته: باوه‌رت هه‌بیت به‌قه‌ده‌ر به‌خیری و شه‌ریه‌وه.

عیلم و زانیاری خوای گه‌وره لازیمی نه‌وه قه‌ده‌ریه‌که ته‌قدیری کردووه، چونکه ته‌قدیره‌کان دیاری نا‌کریت بو که‌سینک نه‌بیت که زانا و عالم بیت پییان، وه ورده‌کاری و ته‌فاصل و جیگا و ریگا و گورانکاری و سه‌ره‌تا و کو‌تاییان بو که‌س روون و ئاشکرا نییه، بو نه‌وه که‌سه نه‌بیت

(۱) سوره‌تی الفرقان: ۲

(۲) سوره‌تی القمر: ۴۹

(۳) سوره‌تی الاحزاب: ۳۸

(۴) رواه مسلم به‌ژماره (۸) له‌وه‌فهرمووده‌یه‌کی که عومری کوری خه‌تاب (خوای لی‌رازی بیت) گیروویه‌ته‌وه.

که خالق و دروستکهریانه، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾^(۱) واته: بۆ ئه‌وه‌ی بزانتن که بیگومان خوا ده‌سه‌لا‌تی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه، بیگومان خوا به‌زانست و زانیاری خۆی گه‌مارۆی هه‌موو شتیکی داوه و ئاگاداره به‌هه‌موو شتیکی، هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾^(۲) واته: مه‌گه‌ر خوا نازانیت کیی دروست کردووه و چۆنی دروست کردووه، له‌کاتی‌کدا زۆر وردبین و به‌ئاگایه؟

بۆیه هه‌رکه‌ستیک نه‌فی قه‌ده‌ر و ته‌قدیری خوا بکات، مانای وایه نه‌فی عیلم و زانستی خوا ده‌کات، وه هه‌رکه‌سپیکیش نه‌فی عیلم و زانستی خوای گه‌وره بکات مانای ئه‌وه‌یه که نه‌فی قه‌ده‌ری خوای کردووه.

ئه‌ندازه‌گیری و ته‌قدیری سه‌ره‌جم دروستکراوه‌کان هه‌ر هه‌مووی لای خوای گه‌وره له‌په‌روای‌کدا نووسراونه‌ته‌وه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿مَا قَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾^(۳) واته: هه‌یچ شتی‌کمان فه‌رامۆش نه‌کردووه له‌م کتیبه‌دا له (لوح المحفوظ)‌دا، هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَكُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾^(۴) واته: هه‌موو شتی‌کمان له‌کتیب و نامه‌یه‌کی ئاشکرادا ئاماده و تۆمارکردووه، واته: له (لوح المحفوظ)‌دا که هه‌یچ شتیکی تیا گوم ناییت، هه‌موو شتیکی بچووک و گه‌وره، ورد و درشتمان ئه‌ژماردووه.

دروستکراوه‌کانیش دوو چۆرن:

(۱) سوره‌تی الطلاق: ۱۲

(۲) سوره‌تی الملك: ۱۴

(۳) سوره‌تی الانعام: ۳۸

(۴) سوره‌تی یس: ۱۲

یه که میان: موسه خه رن و هیچ جوړه ئیختیار و هه لټارندیکیان بۆ نییه، وهك ئهستیره کان، فلهك، ئاو و ههوا و هتد...

دووهمیان: ئه و دروستکراوانه ن که ویست و ئیختیار و هه لټاردنیان بۆ هه یه، وهك مرؤفه کان و جنۆکه کان و فریشته کان، خوای گه و ره به بچ ویست و ئیختیاری خوایان ژیرباری نه خستون، به شیوه یه ک ناچاران بکات به گونا هـ کردن و پاشان سزاشیان بدات، وایش نییه که ته نها به وسیتی خوایان بیت و بتوان له ژیر ئیراده ی خوای گه و ره دهریچن و هه موو شتیئک به کار و ئیراده ی خوایان بیت، نه خیر به لکو مه شیئته و ویستی ئه وان له ژیر مه شیئته و ویستی خوای گه و ره دایه، وهك فه رموویه تی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ * لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ * وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^(۱) واته: ئه م قورئانه ته نها یادخه ره و هیه بۆ سه رجه م دانیشتوانی زوی (بۆ جنۆکه و ئاده میزاد له هه موو سه رده مه کاند) * بۆ ئه وانه تان که ده یانه ویت پربازی راست و دروست بگره به ر * ویستی ئیوه ش نایه ته دی مه گه ر کاتیک خوای پهروه ردگاری جیهانیان بیه ویت، (هه رکه س ویستی خیری هه بیت خوای گه و ره سه ره برستی لی زهوت ناکات، له گه ل ئه وه شدا هه ر ئه وه پیش دیت که ویستی خوای له سه ره و توانای تیگه یشتنمان له نه یی و شاراهه کان زور سنوورداره.

ده بیت بزاین هه ر خوای گه و ره خالقی مرؤف و کاروکره ده وه کانیشیانه، وهك فه رموویه تی: ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُونَ * وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾^(۲) واته: ئیبراهیمیش گوتی: ئاخو ئیوه شتی ده په رستن که به دهستی خوئان ئه ی تاشن؟! * هه م خوئان و هه م ئه و بتانه ی دروستیان ده که ن له دار و به رد، خوا به دیه یئان، واته: ئه و خواجه ده سه لاتداریکی وه هایه، ئه گه ر بیه وئی ناهیلی ئیوه هیچ شتی بکه ن و هیز و تواناتان

(۱) سوره تی التکویر: ۲۷ - ۲۹

(۲) سوره تی الصافات: ۹۵ - ۹۶

ئىدەسنىڭ ئىتتەۋە. (قورتوبىيى) ئەللى: (أى واللہ خلقکم و عملکم، وهذا مذهب أهل السنة: أن الأفعال خلق لله - عزوجل - واكتساب للعباد، وفي هذا إبطال مذهب القدرية والجبرية).
(ئەبوھوریرە) دەللى: بېغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: (أن الله خالق كل صانع وصنعة)^(۱) واتە:
بېگومان خوا دروستكەرى ھەموو بېشەسازىك و بېشەكەيەتى.

خوای گەورە ھەموو پروداۋىكى دروستكردوۋە لەگەل ئەو شتانەيشى كە بوونەتە ھۆى پرودانى ئەو پروداۋانە، ئەمەش ئەوپەرى فراۋانى عىلم و زانست و گەورەيى ھىكمەتى خوای گەورە دەگەيەئىت لەبەرئۆبەردنى گەردوون لەسەر دەستوور و ياسايەكى ووردى بى وئىنە.

لەبەر ئەو دەروست نىيە ئىرى مرؤف ھەلوئىستە بكات لەسەر باۋەربوون بەو شتانەي كە ناتوانىت لىيان تىبگات، بەو مانايەي بىھوئىت تىبگات لەھىكمەت و ھەقىقەتەي ھەموو قەدەرەكانى خوای گەورە و مېھرەبان، چونكە ھەندىك لەتەقدىر و قەدەرەكانى خوای گەورە ھەيە كە ئىرى و عەقلى مرؤفەكان ناتوانىت دەرەكان بى بكات، چونكە عەقلى مرؤف وەك دەفرىك وايە، وە ھەندىك لەقەدەرەكانى خوای گەورە وەك دەريا وان، (ئاشكرايە دەفر ناتوانىت ئاۋى دەريا لەخو بگرىت)، ئىرى و عەقلى مرؤفىش ھەرچەند زىرەك و بەھوش بىت ناتوانىت لەسەرچەم ھىكمەتى قەدەرەكانى خوا تىبگات، ئەگەر زوريش لەخۆى بكات كە بىھوئىت لىي تىبگات ئەو سەرگەردان دەبىت.

ھەندىك ھىكمەت ھەن زور بىرکردنەۋە لىيان تەنھا ماندوۋى و سەرگەردانى بەدواۋەيە، ھەرۋەك چۆن زور سەبىرکردن و پامان لەخۆر لەپروژىكى نىوەرۇدا تەنھا ماندوۋى بۇ خاۋەنەكەي دەھىلئىتەۋە.

(۱) أخرجه الحاكم فى الإيمان، وصححه على شرط مسلم.

به‌نشی یازدهیم

مردن هه‌ق و راسته و هه‌موو که‌س ده‌بیت تامی بچیزیت و پئی بگات، وه‌ک خوی گه‌وره
فه‌رموویه‌تی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾^(۱) واته: هه‌موو که‌س ده‌بیت مردن
بچیزیت (که‌ی، له‌کوی، به‌چی، خوا‌نه‌بیت که‌س نازانیت)، له‌وه‌ودوا ته‌نها بۆ لای ئیمه
ده‌برینه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ * وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾^۲ واته:
هه‌رچی که‌س له‌سه‌ر زه‌وی دایه نامینی و تیا ده‌چیت * ته‌نها زاتی په‌روه‌دگاری خاوه‌ن
بلندی و پزرداری تویه که‌ ده‌مینیتته‌وه.

باوه‌ر به‌و رووداوانه‌شی که‌ پاش مردن دین به‌سه‌ر که‌سه‌کاندا له‌سزا و خو‌شیه‌کانی ناو‌گۆر،
ئه‌و رووداوانی که‌ له‌قورئان و سوننه‌تی سه‌حیددا هاتوون، به‌شیکن له‌ئیمان و باوه‌ری
مرۆف.

● باوه‌ر به‌زیندوووونه‌وه و کۆبوونه‌وه و یه‌کگرته‌وه‌ی گیان و جه‌سته‌ی مرۆفه‌کان:
وه‌ک خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يَسْأَلُونَ﴾^(۳) واته: هه‌ر که‌ فوو ده‌کریتته‌وه به‌(صور)‌دا، ئه‌وسا کتوپر به‌په‌له‌ له‌گۆره‌کانیان
هه‌موو دینه‌ده‌ری و ده‌برین بۆ لای دادگای په‌روه‌دگاریان بۆ وه‌رگرته‌وه‌ی پاداشت و تۆله‌.

هه‌رکه‌س گومانی هه‌بیت له‌م مه‌سه‌له‌یه، ئه‌وه بیباوه‌ر و کافر بووه، خوی گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه
فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

(۱) سوره‌تی العنکبوت: ۵۷.

(۲) سوره‌تی الرحمن: ۲۶-۲۷.

(۳) سوره‌تی یس: ۵۱.

مُجْرِمِينَ * وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ نَظْنَ

إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَيْقِنِينَ ﴿١﴾ واته: به لَام نهوانه‌ی که بی پروا و کافر بوون بیان دهوتریت باشه، ئیوه نایه ته‌کانی منتان به‌سه‌ردا ده‌خوینرایه‌وه؟! که چی خوٚتان به‌گه‌وره و زل ده‌زانی، به‌راستی ئیوه هوژیکی تاوانبار و تاوانکار بوون * وه‌کاتئی بگوترا با که به‌لینئی خوا - به‌جه‌زای قیامت - هه‌ق و راسته، قیامتیش هیچ گومانی تیدا نییه، نه‌تانوت نازانین قیامت چیه! دلناینین به‌هاتنی، ئیمه ته‌نها گوماتیکمان هه‌یه بو هاتنی، نه‌ویش به‌دهم ئم و نه‌وه‌وه نه‌بیستین ئه‌لین قیامتیک دیت، ئیمه هه‌ر گومان ده‌به‌ین و دلناینین.

خو ئه‌وه‌ی ئینکاری زیندوو بوونه‌وه و هاتنی رۆژی دواپی بکات، نه‌وه بیگومان بییاوه‌ر بووه، وه‌ک له‌قورتاندا هاتووه: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾ (٢) واته: نه‌وانه هیچ هویه‌ک نییه بو نکولی و ململانیان، نه‌وه نه‌بیت که هه‌ر رۆژی قیامتیان به‌درؤ داناوه، ئیمه‌ش ئاگریکی سووتینه‌ری بلیسه‌دارمان ئاماده کردووه بو هه‌رکه‌سیک قیامت به‌درؤ داده‌نی.

● باوه‌ربوون به‌ لئیرسینه‌وه‌ی به‌نده‌کان: به‌شیکی تر له‌و باوه‌ر و ئیمانیه‌ی که خوای گه‌وره داوای کردووه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ آتَيْنَا بِهَا وَكَمْ يَبْتَئِنَّا حَاسِبِينَ﴾ (٣) واته: رۆژی قیامت ئیمه ته‌رازووی دادپه‌روه‌ری دائه‌نئین و کرده‌وه‌کانیانی پی ئه‌کیشین، نه‌وسا هیچ که‌سیک که‌مترین سته‌می لئینا کرئ چ له‌چاککاران و چ له‌خراپکاران، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر کرده‌وه‌کانیان به‌نه‌ندازه‌ی سه‌نگی ده‌نکه خه‌رتله‌یه‌کیش بیت، ئیمه نه‌یه‌نئین و ئاماده‌ی نه‌که‌ین، وه‌ نه‌وه‌نده به‌سه بو ئیمه که به‌وردی ژمیریاری کرده‌وه‌کانیان بین.

(١) سوره‌تی الجاثیه: ٣١ - ٣٢

(٢) سوره‌تی الفرقان: ١١

(٣) سوره‌تی الانبیاء: ٤٧

• باوهر به پاداشدانه‌وه و سزا لئسه‌ندنه‌وه، وه باوهر به به‌ه‌شت و دۆزه‌خ، به‌شیکتی

تره له‌بیر و باوهری مرۆفی باوهردار: وهك خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيَسْأَلُهُمْ فِيهَا زَافِرٌ وَشَهِيقٌ﴾^(۱) واته: جا ئەوانه‌ی به‌دب‌ه‌خت و چاره‌ره‌ش بوون، ئەوه له‌ناو ئاگردان، هه‌ناسه هه‌لمژین و هه‌ناسه دانه‌وه‌یان زۆر سه‌خت و دژواره.

وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَيَسْأَلُهُمْ فِيهَا خَالِدِينَ﴾^(۲) واته: ئەوانه‌پشیمان کامه‌ران و به‌خته‌وه‌رن، ئەوه له به‌ه‌ه‌شتدان، به هه‌تاهه‌تایی تیایدا ده‌میننه‌وه.

بیباهه‌ران له‌ئاگری دۆزه‌خدان، وه باوهردارانیش له‌به‌ه‌شتی نه‌پراوه‌دان، وهك فه‌رموویه‌تی:

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَّبْنَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ * وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَجِبُ الظَّالِمِينَ﴾^(۳) واته: جا ئەوانه‌ی بی باوهر بوون سزای توندوتیژیان ده‌دهم له دنیادا (به شکستی و سه‌رشۆریان)، له قیامه‌تیشدا (به ژبانی سه‌ختی ناو دۆزه‌خ)، جا له‌وی که‌سیان ده‌ست ناکه‌وێت که یاریده‌ده‌ر و پشتیوانیان بیت * ئەوانه‌ش که باوهریان هه‌تاهه‌وه و کاروکرده‌وه چاکه‌کانیان ئەنجام داوه، ئەوه خوا به‌ته‌واوی پاداشتیان ده‌داته‌وه، به‌پراستی خوا سته‌مکارانی خو‌شناوێت.

• باوهربوون به‌سه‌رجه‌م ئەو شتانه‌ی که به‌ده‌قی قورئان و سوننه‌ت باس‌کراون

له‌باره‌ی رۆژی دوا‌ییه‌وه و اجبه له‌سه‌ر هه‌موو باوهردارێک، وهك باوهرپوون به‌پردی صراط و ته‌رازووی کیشانی چاکه و خراپه و هه‌وز و بلاوکرده‌وه‌ی نامه‌ی کرده‌وه چاک و خراپه‌کان، هه‌ر هه‌موو ئەمانه له‌پروکنه‌کانی باوهرن.

(۱) سوره‌تی هود: ۱۰۶

(۲) سوره‌تی هود: ۱۰۸

(۳) سوره‌تی ال عمران: ۵۶ - ۵۷

به‌شی دوازدهیم

ده‌ستگرتن به‌کۆمه‌ل و جه‌ماعه‌تی موسلمانان و له‌گه‌ل بوونیان، واجبه و پیوستی سهرشانی هه‌موو باوه‌رداریکه، کۆمه‌ل و جه‌ماعه‌تیش به‌بی پیشه‌وا و سهرکرده‌یه‌ک به‌دی نایه‌ت.

گوپرایه‌لی و طاعه‌تی پیشه‌وا و سهرکرده‌ی موسلمانیش به‌نده به‌گوپرایه‌لی و طاعه‌تی خوا‌ی گه‌وره‌وه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾^(۱) واته: ئە‌ی ئە‌وه‌که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه له‌هه‌موو کاروباریکدا گوپرایه‌لی فه‌رمانی خوا و پیغه‌مبه‌ر بن، وه به‌رفه‌رمانی کاربه‌ده‌ستان و کارسازانی خۆتان بن، واته: به‌قسه‌ی ئە‌و کاربه‌ده‌ست و زانایانه بکه‌ن که له‌خۆتانبن.

واته: له‌چوارچۆیه‌ی شه‌ریعه‌تا گوپرایه‌لی پیشه‌وا و سهرکرده‌ی موسلمانانه‌کان بن.

پیشه‌وا به‌تی کردنی که‌سی بیباوه‌ر به‌سه‌ر موسلمان و پیدانی به‌بعه‌ت پی‌ی دروست نییه، وه گوپرایه‌لی‌کردنیشی واجب نییه، به‌وه نه‌بی‌ت که دینی خه‌لکی پی‌ی راست و دروست بی‌ت، نه‌ک دونیایان.

ئه‌گه‌ر هاتوو پیشه‌وا‌ی موسلمانان زانا و عالیم نه‌بوو، ئە‌وه ده‌بی‌ت راویژکاریکی زانا و عالیمی هه‌بی‌ت، بۆ ئە‌وه‌ی دین و دونیای خه‌لکی راست و دروست بی‌ت و له‌سه‌ر بنه‌مای زانستی بریاره‌کانی بدات، وه‌ک خوا‌ی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾^(۲) واته: (لیره‌دا خوا ره‌خه‌نه ده‌گری‌ت له‌هه‌ندی‌ک ئیمانداران) هه‌رکاتیک هه‌والیکیان بۆ بی‌ت ده‌رباره‌ی

(۱) سوره‌تی النساء: ۵۹

(۲) سوره‌تی النساء: ۸۳

ئاسايش و ھېمنايەتى، ياخود ترس و بېم، بۆلۈى دەكەنەوھ (بېر لە سەرئەنجام ناكەنەوھ)، خۆ ئەگەر ئەو ھەوئالەيان بۆلۈى نەكردايەتەوھ و بېانگىرايەتەوھ بۆلۈى خوا و پىغەمبەر (ﷺ) و فەرمانپەرۋاكانيان، ئەوھ ئەوانەى كە لە نھىنى ھەوئالەكان تىدەگەن و دەكۆلنەوھ، نھىنى و رازەكانيان لى دەردەھىنا.

پىگومان ئەوھشى زانا و دانا بېت تواناى ئەوھى ھەيە كە راز و مەبەستە شاراوھكان لەروداوھكان دەرېھىن.

وھ دروست نىبە دەرچوون لەفەرمان و برپارى پىشەواى موسلمانان، وھ نايىت مملاتىي دەسەلات و فەرمانەكانى بېت، لەگەل ئەوھشدا دەبېت ئارام بگىرەت لەسەريان ئەگەر ھەندىك فەرمان و برپارىشت بەدل نەبېت، مادام كوفر و بىباوھرپەكى ئاشكرا و پروونت لى نەبىن.

لەفەرمودەى صەحىحدا ھاتوھ، كە ئوم سەلەمە (خوای لى رازى بېت) گىراويەتەوھ، كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرمودىتە: (إِنَّهُ يَسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرًا فَعَرَفُونَ وَتَنْكُرُونَ، فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِيَ، وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا نَقَاتْلُهُمْ؟ قَالَ: لَا، مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ)^(۱) واتە: ھەندىك پىشەوا و كاربەدەست دادەنرېن بەسەرتانەوھ ھەندىكان دەناسن و ھەندىكى ترىشيان نانسەن، ھەركەس شىتىكى خراپى لى بىنەن و بەدل پقى لى بوويەوھ، ئەوھ ذىمەتى خۆى پاككردووەتەوھ، وھ ھەركەسپىش بەزمانى رىگرى لى كردن، ئەوھ باوھرى سەلامەت بووھ، بەلام ئەوھى رازى بوو پىي و شوپىنشى كەوت، ووتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا ئايا لەگەلپاندا بچەنگىن؟ فەرمودى: نەخېر، مادام لەناوتاندا نوپۆھكانيان ئەنجام دەدەن.

ئامۆرگارى پىشەواى موسلمانىش دەبېت زۆر بەھىكەمت و دانايى بېت، بەشىوھەيك ئەو خراپەنەھىلىت، يان كەمترى بكەيتەوھ، ئەوھىش بەجۆرىك كە دللى خەلكى ناحەزيان پىي

(۱) رواه مسلم (۱۸۵۴).

خۆش نه كه يت. له فەرمووده‌ی سه‌حیحی‌شدا هاتوو، كه پیغمبهر (ﷺ) فەرموویه‌تی: (الدين النصيحة، قلنا: لمن يا رسول الله؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم)^(١) واته: دینی ئیسلام هه‌مووی ئامۆژگاریه، ووتیان بۆ كێ ئه‌ی پیغمبهری خوا؟ فەرمووی: ئامۆژگاری بۆ خوای گه‌وره، بۆ كتیبه‌كه‌ی خوا، بۆ پیغمبهره‌كه‌ی، وه بۆ پیشه‌وای موسلمانان، وه بۆ باوه‌رداران به‌گشتی.

وه دروست نییه بۆ موسلمان شوێن نه‌هێنیه‌کانی پیشه‌وا و کاربه‌ده‌ستی موسلمان بکه‌وێت، یان کاتیک هه‌له‌یه‌کی تابه‌ت به‌خۆی لێ بینی سووکی بکات له‌ناو خه‌لكیدا، وه ناییت نه‌نگی و عه‌یب و عار و گوناهاه‌کانی ب‌لاو بکاته‌وه، به‌پێچه‌وانه‌وه ده‌بیته‌ بچیتته‌ لای و دوو به‌دوو ئامۆژگاری بکات، بۆ ئه‌وه‌ی بزانیته‌ كه‌سانیک هه‌ن د‌لسۆزی دین و ولاتیان.

وه ئه‌گه‌ر هاتوو پیشه‌وا و سه‌رکرده‌کان خراپه‌یه‌کیان بۆ خه‌لكی کرد به‌یاسا و بلاویشیان کرده‌وه، له‌م کاته‌دا ئه‌گه‌ر زانیت ئامۆژگاری دوو به‌دوو سوودی ده‌بیته‌ و ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌ گوێت بۆ ده‌گریت و ده‌گه‌رپه‌وه‌ له‌و تاوان و گوناهاه، ئه‌وه‌ پێوسته‌ دوو به‌دوو ئامۆژگاری ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌ بکریته‌، به‌لام ئه‌گه‌ر زانیت ئامۆژگاری دوو به‌دوو سوودی ناییت ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ خه‌لكی له‌و خراپه‌ و تاوانه‌ ناگادار بکریته‌وه، چونکه‌ له‌م کاته‌دا ئامۆژگاریکردنی خه‌لكی واجبه‌ و هه‌قی دینی ئه‌و که‌سه‌ و دینی خه‌لكه‌که‌شه، بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلام نه‌گۆرپیت به‌شیتیکی تر و دینی خه‌لكیش پارێزراو بیته‌، ئه‌مه‌ش ئه‌و ئامۆژگاریه‌یه‌ که‌ پیغمبهر (ﷺ) له‌ فەرمووده‌که‌دا فەرمووی: ئامۆژگاری بۆ خوای گه‌وره، بۆ كتیبه‌كه‌ی خوا، بۆ پیغمبهره‌كه‌ی، وه بۆ پیشه‌وای موسلمانان، وه بۆ باوه‌رداران به‌گشتی.

چونکه‌ ئه‌م هه‌ق و مافانه‌ له‌پێشتره‌ له‌هه‌قی غه‌یری خۆیان.

ناییت که‌سی زانا خۆی دوور بگریته‌ له‌ کاروباری خه‌لك و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانیان، وه

(١) رواه مسلم (٥٥).

دونيانهويستی كەسى زانا كاتيك سوپاسكراو و شتيكى باشه ئەگەر ئەو دونيا نهويستيه پرووبهرووی بهشی نهفسی خۆی بیټ و لهسەر حسابی خەلکی نهبیټ، بهلام دونيا نهويستی كەسى زانا لهبهشه دونیای خەلك كاریکی سوپاسكراو و باش نییه، جا با كەسى زانا پشتگیری ستهم لیکراو بکات و یارمەتی بدات با بهتاکه درهه میکیش بیټ، با كەسى زانا داوای خواردن و خۆراك بکات لهخەلکی بۆ پیاوی برسی، با بهلهته خورمايه کیش بیټ، چونکه زانا بالادهسته و دهسه لاتداره، وه چاکبونی دونیای ئەم خەلکه دهرگایه که بۆچاکبونی ئاینه کهیان، بۆیه پیغمبهری خودا (ﷺ) تەماشای گەنجینه کانی دونیای نه کردوه و چاوی لی نه بووه، لهگهڵ ئەمه شدا لهبه خاتری چه ند دینار و پاره به کی که می ئەوان پشتگیری و دیفاعی له بهریه و ئافره تانی تر ده کرد (بهریه ئافره تیکی زولم لیکراو بوو)، پیغمبهری خودا (ﷺ) زۆر جار بۆ ئەم مه بهسته وتاری بهسەر خەلکدا ده خوینده وه.

به‌نشی سیازدهیم

جیهاد و تیکوشان هه تا پوژی دواپی هه ده‌میئیت و به‌رده‌وامیش ده‌بیئت، تا ئه و پوژه‌ش که حوکمی قورئان له‌سه‌ر زه‌ویدا بمیئیت، جیهاد و تیکوشانیش هه‌ربه‌ده‌وامه و حوکمه‌که‌ی ناسرپته‌وه و هه‌لناگیریت. له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیحدا هاتوو هه که جابری کوری عه‌بدو لا (خوای لی پازی بیئت) ده‌گیرپته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)^(۱) واته: هه‌میشه کومه‌لێک له‌ئومه‌ته‌که‌م له‌سه‌ر هه‌ق و راستی له‌گه‌ل بپیاوه‌راندنا ده‌جه‌نگن و دیار و ئاشکران پو خه‌لکی، هه‌تا پوژی دواپی.

پو جیهادی به‌رگری له‌خو‌کردن مۆله‌ت وه‌رگرتن له‌ ئیمام و پیشه‌وای موسلمانان به‌مه‌رج نه‌گیراوه، هه‌روه‌ها نیه‌ته‌پنایش به‌مه‌رج نه‌گیراوه، ئه‌وه نه‌بیئت نیه‌تی لابردنی ئه‌زیه‌ت و ئازار له‌سه‌ر موسلمانان هه‌بیئت، جیهاد و تیکوشان واجبه‌ ته‌گه‌رچی پو به‌رگری کردنیش بیئت له‌ شه‌ره‌ف و ناموس، یان له‌ گیان و پو‌ح، یان له‌ مال و سامانی خو‌ت و خه‌لکی تریش. له‌ سونه‌ندا هاتوو هه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (من قتل دون ماله فهو شهيد، ومن قتل دون أهله فهو شهيد، أو دون دمه، أو دون دینه فهو شهيد)^(۲) واته: هه‌رکه‌س له‌پیناو به‌رگری کردن له‌مال و سامانی بکوژریت ئه‌وه شه‌هیده، وه هه‌رکه‌س له‌پیناو به‌رگری کردن له‌خیزان و مناله‌کانی بکوژریت ئه‌وه شه‌هیده، وه هه‌رکه‌س له‌پیناو به‌رگری کردن له‌خوین، وه به‌رگری کردن له‌دین و ئاینی بکوژریت ئه‌وه شه‌هیده.

ئهم فه‌رمووده‌یه له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمشدا هاتوو هه^(۳).

(۱) رواه مسلم (۱۵۶).

(۲) رواه أبو داود من حدیث سعید بن زید (رضی الله عنه) (۴۷۷۲) و الترمذی (۱۴۲۱) و النسائی (۴۰۹۵) و ابن ماجه (۲۵۸۰) قال الترمذی هذا حدیث حسن صحیح.

(۳) صحیح البخاری (۲۳۴۸) و صحیح مسلم (۱۴۱) من حدیث عبد‌الله بن عمرو.

واجبه پروبوو بونه وهی ئه و كه سهی ده سندرئیزی ده كاته سه ره شه ره ف و ناموس و مال و سامان و گیانت، جا ئه و كه سهه بیباوه رێك یان موسلمان تیکیش بیت. له سونه نی نه سائیدا هاتوو، قابوس له باوکیه وه ده گپریته وه، كه ووتی: **جاء رجلٌ إلى النبي (ﷺ) فقال: الرجلُ يأتيني يُريدُ مالي؟ قال: (ذکرهُ بالله)، قال: فإن لم يذكر؟ قال: (فاستعن عليه من حولك من المسلمين)، قال: فإن لم يكن حولي أحد من المسلمين؟ قال: (فاستعن عليه السلطان)، قال: فإن نأى السلطان عني؟ قال: (قاتل دون مالك، حتى تكون من شهداء الآخرة، أو تمنع مالك).** (۱) واته: پیاویك هاته خزمهت پیغمبهه (ﷺ) و پپی ووت: ئه گهر كه سیک هات بوم و ماله كه می ده ویست (واته هپرسی کرده سه رم بو ماله كه م)، پیغمبهه (ﷺ) فه رموی: خوای گوره ی بخه ره وه یاد، ئه مجا پیاوه كه ووتی: ئه ی ئه گهر خوای بیر نه كه وه وه و له خوا نه ترسا؟ پیغمبهه (ﷺ) فه رموی: داوای یارمه تی له و موسلمانانه بکه به ده ورو به رتدان، ئه مجا ئه و پیاوه ووتی: ئه گهر هپج كه سیك له موسلمانان به ده وردا نه بوو؟ پیغمبهه (ﷺ) فه رموی: داوای یارمه تی له كار به ده ستان بکه، ئه مجا ئه و پیاوه و تیه وه: ئه گهر كار به ده ستان نه هاتن به ده ممه وه؟ پیغمبهه (ﷺ) فه رموی: له پینا و ماله كه تدا بجه نگه و به رگری لی بکه، یان ده بیته یه كيك له شه هیده كانی رۆژی دواپی یان ماله كه ت ده پاریزیت.

ئو كه سهی كه له پینا و خوای گوره دا تیده كۆشیت و جیهادی هپرش (طلب) ده كات، ده بیت ته نها نیه تی به رزكر دنه وه و شكۆمه ندی وشه ی (الله) بیت. له فه رموده ی سه حیحا هاتوو: **عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال أن رجلاً أعرابياً أتى النبي (ﷺ) فقال يا رسول الله: الرجل يقاتل للمغنم، والرجل يقاتل ليذكر، والرجل يقاتل ليرى مكانه، من في سبيل الله؟ فقال رسول الله (ﷺ): (من قاتل لتكون كلمة الله أعلی فهو في سبيل الله)** (۲) واته: پیاویکی ده شسته کی هاته خزمهت پیغمبهه (ﷺ) ووتی: ئه ی

(۱) رواه النسائي (۴۰۸۱) وابن أبي شيبة (۲۸۰۴۳) وأحمد (۲۲۵۱۴) والطبراني في الكبير (۳۱۳/۲۰).

(۲) رواه البخاري (۱۲۳، ۲۶۵۵) وصحيح مسلم (۱۹۰۴).

پیغمبره‌ری خوا، ئه‌و پیاوه‌ی له‌بهر به‌ده‌سه‌سته‌یه‌نی غه‌نیمه‌ت ده‌جه‌نگی، وه‌ ئه‌و پیاوه‌ی له‌بهر ناو شوهرت ده‌جه‌نگی، وه‌ ئه‌و پیاوه‌ی له‌بهر پله‌ویایه‌ و مه‌کانه‌ت ده‌جه‌نگی، کام له‌مانه‌ له‌پیناو خوادان؟ پیغمبر (ﷺ) فه‌رمووی: ئه‌و که‌سه‌ی له‌بهر ئه‌وه‌ بجه‌نگی که‌ وشه‌ی (الله) به‌رز و شکومه‌ند بیت، ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌یه‌ له‌پیناو خوادا ده‌جه‌نگی.

وه‌ ده‌بیت له‌کاتی جهاد و تیکۆشاندا گوپرایه‌لی پیشه‌وا و سه‌رکه‌رده‌ی موسلمانان بیت و له‌قسه‌یان ده‌رنه‌چیت، ده‌بیت فه‌رمانه‌کانی گوئی لی بگیریت و جیه‌جیش بکریت به‌مه‌رجی سه‌رپیچی خوی گه‌وره‌یان تیدا نه‌بیت. له‌فه‌رموده‌ی سه‌حیحا هاتوه‌: قال (ﷺ): (مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ أَطَاعَ أَمِيرِي فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ عَصَى أَمِيرِي فَقَدْ عَصَانِي) ^(١) واته: پیغمبر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: هه‌رکه‌س گوپرایه‌لیم بکات، ئه‌وه‌ گوپرایه‌لی خوی گه‌وره‌ی کردووه‌، وه‌ هه‌رکه‌س سه‌رپیچیم بکات، ئه‌وه‌ سه‌رپیچی خوی گه‌وره‌ی کردووه‌، وه‌ هه‌ر که‌سێک گوپرایه‌لی سه‌رکرده‌یه‌ک بکات من دیاریم کردییت، ئه‌وه‌ گوپرایه‌لی منی کردووه‌، وه‌ هه‌رکه‌س سه‌رپیچی کاربه‌ده‌ستیکم بکات ئه‌وه‌ سه‌رپیچی منی کردووه‌.

(١) رواه البخاري (٦٧١٨) ومسلم (١٨٣٥) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

به‌نشی چوارده‌یم

ئەو كەسەى ئەهلى قىبىلە بىت ئىمە بە ئەنجامدانى گوناھى — و تاوان كافر و بىباوەرى ناكەين، بە كوفر كردن نەبىت.

ئەو شتانەى كە كوفر و بىباوەرپىيە: بۆ نمونە وەك جىنودان و قسە وتن بەخوای گەورە (الله).

جىنودان بەخوای لەشیرك و هاوهدانان گەورەترە، چونكە كەسى موشرىك و هاوهدل برىاردەر خوای گەورە ناهىتتە خوار بۆ ئاستى بەردىك يان دارىك، بەلكو بەردىك يان دارىك بەرز دەكاتووە بۆ ئاستى پلەوپایەى خوا (الله جل جلاله)، وەك خوای گەورە فەرمدووئەتى: ﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ * اِذْ نُسَوِّبُكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ﴾^(۱) واتە: سوئىند بەخوای ئىمە لەدوئىدا لەسەر لىشىواوييە كى ئاشكرادابووين، بۆيە وا ئىستايىش ئاوامان بەسەر هات * كاتىك كە ئىوهمان دەبردە پىزى پەروەردگارى جىهانىانەو و يەكسانمان دەكردن لەگەلدا.

هەر كەس يىكىش جىنو بەخوای بدات و قسەى يى بلى ئەو ماناى وا يە ئەو كەسە لای خوای و بەبىروباوەرى خوای پەروەردگارى هىناوئەتە خوار بۆ ئاستى كەمتر لەئاست ئەو بەرد و دارەى كە بتەكانى لى دەتاشران، لەبەر ئەم هۆيە جىنودان بەخوای گەورە لەگوناھى شىرك و هاوهدل برىاردان گەورەترە.

بۆيە جىنودان بەذاتى هەق تەعالاى خوای گەورە كوفر و بىباوەرپىيە كى يەكجار گەورە يە، كوفر و بىباوەرپىش كەم و زىاد دەكات، هەر وەك چۆن ئىمان و باوەر كەم و زىاد دەكات،

(۱) سورة تى الشعراء: ۹۷ - ۹۸

وهك خواى گهوره فهرموويه تى: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾^(۱) واته: به پراستى و داخستن و دهستكارى كردنى ئەو مانگانەى كه جهنگ تىياندا حه رامه، بۆ كاتىكى تر؛ سه ركه شى و پوچونىكى زياتره له كوفر و خوانه ناسيدا.

ههروهها فهرموويه تى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ اِزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ نُقْبِلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾^(۲) واته: به پراستى ئەوانهى دواى باوهر هينانيان كافر بوون و له وهودوا زياتر پوچوون له كوفر و بى دينيدا، ئەوانه په شيمانى و تهوبه يان هه رگيز لى وه رناگيرت، ئا ئەوانه دهستهى گومرا و سه ر ليشيو او ه كانن.

ده بيت بزائين زياد و كه مكردنى كوفر و بيباوه رى، نابيته هوى ده رچوونيان له ئاگر، به لام ده بيته هوى توند كردنى سزا و سووكردن، وهك خواى گهوره فهرموويه تى: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾^(۳) واته: ئەوانهى كه بى باوهر بوون و به ربه ستيان ده خسته سه ر پيازى خوا و كو سپيان داده نا له به رده م ئاينى خوادا، سزامان له سه ريهك بۆ كه له كه كردن، به هوى ئەوهى كه زور هه ول و كو ششان دهدا بۆ بلاوكرده وهى فه ساد و تاوان و خراپه له ناو خه لكيدا.

شاهيدى چوونه به هه شت يان دوزه خ بۆ هيج كه سيك به دبارى كراوى نادهين، بۆ ئەو كه سانه نه بيت كه خوا و ييغه مبه ره كهى (ﷺ) شاهيديان بۆ دابن، (واته: شاهيدى نادهين كه فلانه كهس ئەهلى به هه شته، يان فلانه كهس ئەهلى دوزه خه)، وه شاهيدى ئەوه ددهين هه ركه سيك له سه ر بىروباوه رى پراست و دروست مرد، ئەوا له ئەهلى به هه شته، وه هه ركه سيكيش له سه ر كوفر و بيباوه رى مرد ئەوا ئەهلى دوزه خه (خوا په نامان بدات).

(۱) سوره تى التوبه: ۳۷

(۲) سوره تى ال عمران: ۹۰

(۳) سوره تى النحل: ۸

به‌نشی پازده‌یه‌م

هه‌قیقه‌تی چه‌مکی نازادی له‌ئیسلامدا: بریتیه له‌وازه‌ینان له‌په‌رستنی هه‌موو

شتیک جگه له‌په‌رستنی خوی گه‌وره و میه‌ره‌بان، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌ندیک که‌س که چه‌مکی نازادی به‌وه له‌یه‌که ده‌ده‌نه‌وه مرؤف له‌ژیر فه‌رمان و ریگری هیچ که‌سیکدا نه‌بیته، به‌فه‌رمانه‌کانی خوی گه‌وره‌شه‌وه، ده‌رچوون له‌فه‌رمانه‌کانی خوی په‌روه‌ردگار هیچ شتیک نییه بته‌رستی ده‌روون و په‌رستنی هه‌واو و ئاره‌زوو نه‌بیته، وه‌ک خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ

بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾^(۱) واته: ئایا تو ئه‌وه که‌سه‌ته دیوه که

هه‌وا و ئاره‌زووی خوی ده‌کرده‌خوا و ده‌بیه‌رست، (واته: هه‌رکه‌سیک له‌باتی په‌یره‌وی له ئایینی خوی به‌هه‌ق شوینی هه‌وا و هه‌وه‌سی خوی بکه‌وی، کافر و بئ باوه‌ره)، به‌هوی ئه‌وه‌وه خوایش گو‌م‌رای کردووه که زانیویتی شایه‌نی ئه‌وه‌یه، وه‌مۆریشی به‌سه‌ر گوئ و دلیدا ناوه، هیچ خیر و بیرنکیان تیناچیت و په‌رده‌یه‌کیشی به‌سه‌ر چاویدا هیناوه، جا ئیتر کئ هه‌یه جگه له‌خوا هیدایه‌ته و رینمووی بکات، ئایا ئیتر بیر ناکانه‌وه و ئامۆزگاری وه‌رناگرن.

وه هه‌رکه‌سیک ئه‌وه هه‌قه‌ی به‌خویدا که به‌خه‌لکی ره‌وا بینیت، هه‌رکات و له‌هه‌رشوینیک هه‌رچیان ده‌ویت بیکه‌ن و بیلین، ئه‌وا ئه‌وه که‌سه‌دانی به‌وه‌داناوه که هه‌واو و ئاره‌زوو و شه‌یتانه‌که‌ی خوی په‌رستیت، ئه‌بیته ئه‌وه بزاین مرؤف بو ئه‌وه دروستکراوه که به‌نده بیت و به‌ندایه‌تی بکات، ئه‌گه‌ر هاتوو به‌ندایه‌تی خوی گه‌وره‌ی نه‌کرد، بئگو‌مان ده‌بیته به‌نده و عه‌بدی غه‌یری خوا، ئیتر یان ده‌بیته به‌نده‌ی مرؤفیک یان بیروباوه‌ریکی ده‌ستکردی

(۱) سوره‌تی الجاثیه: ۲۳

مرؤفه کان، یان ده بیته به ندهی ههوا و و ئاره زووه کانی خۆی.

ئه گهر بهاتایه ته نهها تاکه که سێک هه بوایه له سههر پووی زهوی، خوای گه وره سزا و سنههر کانی کوشتن و تۆمهت دانه پال و زینا و بپهروشتیی له سههر فهرز نه ده کرد، ههروهها واجب نه بوو له سههری چاوی دابخات له ئاست عه وهرت، وه زینا و خواردنی سوود و ههرا مکراره کانی تری له سههر حه رام و قه ده غه نه ده کرد، به لام هه موو ئه مانه ی له سههر فهرز کردوه له بهر ئه وهی خه لکی تری وهک خۆی له گه لدا ده ژین، جا که واپوو هه رکاتی که که سه کان له گه لیدا زیاتر بوون پێکخه ره کانی له سههری وردتر دهن، بۆ نمونه ئه گه ره بهاتایه له ناو ئه سستی ره و مه جه ره کانی تر دا ته نهها مانگ هه بوایه ئه وه پێویستی به وه نه ده کرد که خوای گه وره هێنده به وردی ئه و خوله گه به ی بۆ دیاری بکات که بسو پێته وه تیایا، به لام مادام له گه ل مانگدا پوژ و سه ره جم ئه سستی ره کانی تر هه ن، خوای گه وره یاسایه کی وردی بۆ دیاری کردوون؛ تا وه کو زۆر به ریکو پێکی و بی ئه وهی به ریه ک بکه ون هه ردا نه یه کیان له خوله گه یه کی دیاری کراوی خۆیاندا زۆر به وردی بسو پێته وه، تا ژماره ی ئه سستی ره کانی زیاتر بن پێویستیان به ریکخه ره و یاسایه کی وردتر هه به.

خوای گه وره ش فه رموویه تی: ﴿يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^(١) واته: خوای گه وره پوژ به شه و دانه پو شێ، پوژیش به په له ده که و پته شوینی شه و، په روه ردگارتان خۆر و مانگ و گشت ئه سستی ره کانی دروست کرد، ئاگادار بن و بزانه و تیفکرن که هه رچی دروست کردن و بپاردا نه هه ره بۆ ئه وه، موباره ک و پیرۆز و گه وره یه زاتی (الله) په روه ردگاری جیهانیان.

(١) سوره تی الاعراف: ٥٤

هروهها فەرموویەتی: ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾^(۱) واتە: نە خۆر بۆی هەیه بە مانگ بگات (لە هیل و پڕبەوی خۆی دەربجێت)، نە شەویش پێش رۆژ دەکەوێت، بە لێکو هەریەکیان لەخولگەیی تایبەتی خۆیاندا مەلە دەکەن و بە ئاسانی دەسوپرێنەوه.

بێگومان حوکمەکانی ئاینی پیرۆزی ئیسلام بۆ ئەوه هاتوون کاروبارەکانی دین و دونیامان بۆ رێک بخەن، جا بۆیە هەرکەسێک رێگای بەخۆی دا کە سەرپێچی فەرمانەکانی خۆی گەوره بکات، بەراستی شایانی ئەوهیە کە خۆی گەوره سزای بدات.

خۆی گەوره خۆی پازی بووه کە بەندەکانی موسلمان بن و ئاینی پیرۆزی ئیسلام ئاینیان بێت، وەك فەرموویەتی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^(۲) واتە: لەئەمرۆوه بەرنامە و ئایینە کە تانم تەواوکرد، وە نەعمەت و بەخششی خۆم بۆ تەواوکردن، سەرم خستەن بەسەر دوژمنە کانتانا، وە پێنماییم کردن بۆ رێگەیی راست، ئیتر نەپێویستیان بەپێغەمبەرێکی تر هەیه و نە بەقورتانێکی دیکە، ئیسلامیشم بەبەرنامە و ئاین بۆ هەلبژاردن و ناییت هیچ کاتێک لێی لابدەن.

دەرچوونیش لەئیسلام وەرگەران و (مورتەد) بوونەوهیە، هەرکەسێکیش لەدین وەرگەرا ئەوه بێباوەر بووه، وە هەرچی کاروکردهوی چاکیشی هەیه بەبا دەروات و بووچەل دەبێتەوه، وەك خۆی گەوره فەرموویەتی: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^(۳) واتە: هەرکەسێکتان لەئاینی خۆی (ئیسلام) پاشگەز بێتەوه و بە کافریش بمریت، ئەوانە

(۱) سورتەتی یس: ۴۰

(۲) سورتەتی المائدة: ۳

(۳) سورتەتی البقرة: ۲۱۷

که به کافری دهمرن کار و کرده و هیان لههردوو دونیا به فیرو دهروات، لهم دونیا یه دا له خیروبیری ئیسلام بی بهش ئه بن و مامه لهی بی بروایان له گهل ده کریت، له پروژی دواییشدا هیچ پاداشتیکی خیران نایت و ده بنه هاوهل و هاوپی دوزه خ و بهه تاهه تایش لهوی ئه مینه وه.

له فهرموودهی سه حیحیشیدا هاتوو، که پیغه مبههر (ﷺ) فهرموویه تی: (مَنْ بَدَلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ)^(۱) واته: ههر که سیک دینه کهی خوئی گوپی و له ئیسلام پاشگه ز بوویه وه ئه وا بیکوژن.

به ندایه تی کردن و (عبودیه ت) بو خوای گه وره (الله جل جلاله) مه بهستی هه موو دروستکراوه کان و ئه وهی هه یه له بوونه وهردا، ههر که سیک ریگا به خوئی بدات که له به ندایه تی خوای گه وره دهر بیجت و یاخی بی ت لئی، ئه وا باوه ری به و مه بهسته نیبه که له پینا ویدا خهلق بووه و دروستکراوه بوی، که سی وا هه یه ریگا به خوئی نادات و به لایه وه دروست نیبه که له یاساکانی ولات و حکومه ت لادات، که چی زور ئاساییه به لایه وه له به ندایه تی خوای گه وره لادات و یاخی بی ت لئی، ئه مهش خوئی له خویدا دانناتیکی شاراو یه به لاوازی مه بهستی هاتنه بوونی خوئی، یان نه هیشتنیه تی له دل و دهر وونیدا، خوای گه ورهش فهرموویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُون﴾^(۲) واته: بیگو مان من جنوکه و ئاده میزادم دروست نه کردوو ته نها بو ئه وه نه بی ت که من بپه رستن و فهرمان به درارم بن.

ئه و ذاته ی که مروف و جنوکه ی له م دونیا یه دا بو به ندایه تی خوئی دروست کرد بی ت، بیگو مان له دوا پروژیشدا زیندوو یان ده کاته وه بو سزا و پاداشته وه.

(۱) رواه البخاري (۲۸۵۴) من حدیث ابن عباس (رضی الله عنهما).

(۲) سورة التی الذاریات: ۵۶

له كۆتاييدا: سهّلات و سهّلام له سهّر محمد المصطفى و ثالوبه يت و يار و ياوه ران و شوپنكه وتوانى بيت هه تا هه تايه.

پېرستی بابه ته کان

لاپېره	ناونیشان
۵	پېشه کی
۱۰	به شی یه که م: ئیسلام ئابنی سه رجهم پیغه مبه رانه و نه و ئابنه یه که ههر ده میتیته وه و پاریزراوه.
۱۵	به شی دووهم: نه وه ی له قورئاندا هاتووه ده بیت به لیکدانه وه ی سوونمت و هاوه له به ریزه کان و قیاسی صه حیج بیت.
۱۹	به شی سیههم: مافه کانی خوی گه و ره به سه ر به نده کانیه وه، ئاگریش بو هاوه ل پر یارده رانه...
۲۲	به شی چوارهم: ده رباره ی ئیمان و کوفر و دووړووی.
۳۱	به شی پینجه م: ده رباره ی هه قیه قه تی ئیمان، که کمه و زیاد ده کات.
۳۶	به شی شه شه م: ده رباره ی ناو و صیفه ته پیروژه کانی خوی گه و ره له نیوان جیگیرکردن و نه فیکردندا.
۴۲	به شی حه و ته م: ده رباره ی که لامي خوی گه و ره و قورئان که به شیکه لئی.
۴۷	به شی هه شته م: ده رباره ی په یوه ندی نیوان عه قل و نه قل (ژیری و قورئان و سوونمت).
۵۲	به شی نۆیه م: ده رباره ی ته شریع و یاسا دینی و دونیا په کانی خوی گه و ره که هه ردووکیان په کسانن.
۵۸	به شی ده یه م: ده رباره ی قهزا و قه ده ری خوی گه و ره و ویست و ئیراده و هوکاره کان.
۶۲	به شی یازده یه م: ده رباره ی مردن و زیندووبوونه وه و لپیرسینه وه و سزا و پادا شتوهرگرتن.
۶۵	به شی دوازده یه م: ده رباره ی کومه لی موسلمانان و گوپرایه لیکردنی پېشه وای موسلمانان و هه ندی شتی تر.
۶۹	به شی سیازده یه م: ده رباره ی جهاد و تیکوشان، جوړه کانی و مه رجه کانی و چوئنه تی نیه ت تیایدا.
۷۲	به شی چوارده یه م: ده رباره ی حوکمدان به سه ر یه کیکدا به کوفر و بیباوه ری و مه رجه کانی و هه ندیک شتی تر.
۷۴	به شی پازده یه م: ده رباره ی به ندایه تی و هه قیه قه تی ئازادی و سنووره کانی.
۷۹	پېرستی بابه ته کان

زادیرمان

Zadyreman